

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 november 2009

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 25 juni 1992 op
de landverzekeringsovereenkomst
wat de schuldsaldoverzekeringen
voor personen met een verhoogd
gezondheidsrisico betreft**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND
EN DE LANDBOUW
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW **Karine LALIEUX**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Katrien Partyka, mede-indienster	3
II. Algemene bespreking	4
III. Artikelsgewijze bespreking.....	7
IV. Stemmingen.....	27

Voorgaande documenten:

Doc 52 1977/ (2008/2009):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Partyka, de heer George, mevrouw Staelraeve, de heren Clarinval, Verherstraeten en Schiltz en mevrouw Plasman.
002: Advies van de Raad van State.
003: Amendement.
004: Vervanging van auteur.
005 tot 007: Amendementen.

Zie ook:

- 009: Tekst aangenomen door de commissie.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 novembre 2009

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 25 juin 1992 sur le contrat
d'assurance terrestre en ce qui concerne
les assurances de solde restant dû pour les
personnes présentant un risque sanitaire
accru**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE
L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE
L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES
MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE
PAR
MME **Karine LALIEUX**

SOMMAIRE

Pages

I. Exposé introductif par Mme Katrien Partyka, coauteur.....	3
II. Discussion générale.....	4
III. Discussion des articles	7
IV. Votes	27

Documents précédents:

Doc 52 1977/ (2008/2009):

- 001: Proposition de loi de Mme Partyka, M. George, Mme Staelraeve, MM. Clarinval, Verherstraeten et Schiltz et Mme Plasman.
002: Avis du Conseil D'État.
003: Amendement.
004: Changement d'auteur.
005 à 007: Amendements.

Voir aussi:

- 009: Texte adopté par la commission.

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Bart Laeremans

A. — Vaste leden / Titulaires:

CD&V	Gerald Kindermans, Katrien Partyka, Liesbeth Van der Auwera
MR	David Clarinval, Kattrin Jadin, Josée Lejeune
PS	Philippe Blanchart, Karine Lalieux
Open Vld	Willem-Frederik Schiltz, Sofie Staelraeve
VB	Bart Laeremans, Peter Logghe
sp.a	Dalila Douifi, Cathy Plasman
Ecolo-Groen!	Tinne Van der Straeten
cdH	Joseph George
N-VA	Peter Luykx

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Leen Dierick, Nathalie Muylle, Ilse Uyttersprot, Stefaan Vercamer
François-Xavier de Donnea, Olivier Destrebecq, Jacqueline Galant, Olivier Hamal
Alain Mathot, Guy Milcamps, André Perpète
Mathias De Clercq, Ine Somers, Ludo Van Campenhout
Barbara Pas, Bruno Stevenheydens, Bruno Valkeniers
Renaat Landuyt, Bruno Tobback, Christine Van Broeckhoven
Meyrem Almaci, Ronny Balcaen
Marie-Martine Schyns, Isabelle Tasiaux-De Neys
Flor Van Noppen, N

cdH	:	centre démocrate Humaniste
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
FN	:	Front National
LDD	:	Lijst Dedecker
MR	:	Mouvement Réformateur
N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	:	Parti Socialiste
sp.a	:	socialistische partij anders
VB	:	Vlaams Belang

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 52 0000/000:	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 52 0000/000:	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 8 juli, 6 en 27 oktober, alsmede 10 en 17 november 2009. Over dit wetsvoorstel werd het advies van de Raad van State (DOC 52 1977/002) en van de Commissie voor Verzekeringen ingewonnen.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN MEVROUW KATRIEN PARTYKA, MEDE-INDIENSTER

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) verwijst naar de toelichting bij het wetsvoorstel. Het gaat om een voorstel van kaderwet: indien de sector niet binnen het jaar komt tot een aanvaardbare en afdwingbare gedragscode, zal de wetgever vooralsnog zelf optreden.

In vergelijking met de drie oorspronkelijke wetsvoorstellen nrs. 823/001, 1252/001 en 1764/001, werden in dit wetsvoorstel een aantal nieuwe elementen ingebouwd:

— er wordt niet langer voorzien in een wetenschappelijke commissie: in de plaats komt een machtiging aan de Koning;

— artikel 2, § 1, 7°, stelt dat in de gedragscode dient opgenomen te worden na hoeveel weigeringen de kandidaat-verzekeringnemer zich kan richten tot het Tarifieringsbureau, en vanaf welke hoogte de gevraagde premies worden gelijkgesteld met een weigering van de aanvraag;

— de inwerkingtredingstermijn wordt teruggebracht van 18 naar 12 maanden;

— ook de kredietgevers dienen een financiële bijdrage te leveren;

— ook de kredietgevers worden betrokken bij het uitwerken van de code.

Het advies van de Commissie voor Verzekeringen van 22 januari 2009 werd grondig bestudeerd. Assuralia is van mening dat de voorgestelde regeling door de overheid dient te worden gefinancierd, hetgeen echter niet de mening is van de indienster.

Assuralia voert voorts tegenargumenten aan als contractuele en tariefvrijheid, en vrij verkeer van diensten. Assuralia vindt de regeling ook te ruim en wenst ze beperkt te zien tot de eerste en enige eigen woning.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions du 8 juillet, des 6 et 27 octobre et des 10 et 17 novembre 2009. Les avis de la Commission des Assurances et du Conseil d'État (DOC 52 1977/002) ont été sollicités sur cette proposition.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF PAR MME KATRIEN PARTYKA, COAUTEUR

Mme Katrien Partyka (CD&V) renvoie aux développements de la proposition de loi. Il s'agit d'une proposition de loi-cadre: si le secteur ne parvient pas à élaborer dans l'année un code de bonne conduite acceptable et contraignant, le législateur devra intervenir lui-même.

Par rapport aux trois propositions de loi initiales n°s 823/001, 1252/001 et 1764/001, un certain nombre de nouveaux éléments ont été intégrés dans la proposition à l'examen:

— une commission scientifique n'est plus prévue: elle est remplacée par une délégation au Roi;

— l'article 2, § 1, 7°, dispose que le code de bonne conduite doit prévoir le nombre de refus que doit essuyer le candidat assuré avant de pouvoir s'adresser au bureau de tarification, ainsi que la hauteur à partir de laquelle les primes demandées sont assimilées à un refus de la demande;

— le délai d'entrée en vigueur est ramené de 18 mois à 12 mois;

— les prêteurs doivent également fournir une contribution financière;

— les prêteurs sont également impliqués lors de l'élaboration du code.

L'avis de la Commission des Assurances du 22 janvier 2009 a été étudié de manière approfondie. Assuralia considère que le régime proposé devrait être financé par l'autorité, ce qui n'est toutefois pas l'avis de l'auteur.

Assuralia avance également des contre-arguments, comme la liberté tarifaire et contractuelle et la libre circulation des services. Assuralia considère également que le régime est trop large et souhaite le voir limité à la première et unique habitation personnelle.

Zowel de vertegenwoordigers van de consumenten als van patiënten menen echter dat de regeling niet indruist tegen de EU-regels en hebben voorts nog enkele opmerkingen die volgens de spreekster te overbruggen zijn.

Het wetsvoorstel dient eveneens te worden aangepast aan enkele opmerkingen die de Raad van State heeft gemaakt.

De spreekster besluit dat via amendering het wetsvoorstel voor iedereen aanvaardbaar dient te worden gemaakt.

II. — ALGEMENE BESPREKING

De heer Joseph George (cdH), mede-indiener, merkt op dat het probleem vooral bij de schuldsaldoverzekerings ligt. Hij pleit voor zo weinig mogelijk verschillende niveaus in het wetsvoorstel: snelheid is essentieel. De betrokken actoren dienen zelf een regeling uit te werken; indien dit niet lukt, moet de wetgever optreden. Hij geeft echter toe dat het juridisch kader niet eenvoudig is: enerzijds is er het principe van de vrije concurrentie van verzekeringsdiensten, anderzijds de precarie situatie van bepaalde kandidaat-verzekeringnemers.

Mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld), mede-indienster, wijst erop dat het onderliggende vraagstuk van het wetsvoorstel jaarlijks opduikt in het verslag van de Ombudsdienst Verzekeringen. Het gaat om een evenwichtig en ruim gesteund wetsvoorstel dat zo snel mogelijk dient gestemd: alle betrokken actoren krijgen immers een jaar de tijd om een gedragscode uit te werken.

Mevrouw Cathy Plasman (sp.a), mede-indienster, betreurt dat de bevoegde minister geen initiatief heeft genomen en pleit voor een snelle behandeling van het wetsvoorstel. Ze verwijst naar haar amendement nr. 1 (stuk nr. 1977/003), dat voorziet in een premievermindering bij afname van het risico, zulks vooral voor jongere patiënten.

De heer Peter Logghe (VB) staat eveneens achter het wetsvoorstel maar betreurt dat zijn fractie niet werd gevraagd het mede te ondertekenen. Hij wenst echter enkele verduidelijkingen:

— indien er inderdaad reeds een dergelijke gedragscode bestaat in Nederland, had men die aan het wetsvoorstel dienen toe te voegen: wat is het verschil met de huidige vragenlijst, die nu reeds door de verzekeraars

Tant les représentants des consommateurs que les représentants des patients estiment toutefois que le régime n'est pas contraire aux règles européennes et font encore quelques remarques qui peuvent, selon l'intervenante, être surmontées.

La proposition de loi doit également être adaptée pour tenir compte de quelques observations formulées par le Conseil d'État.

L'intervenante conclut que la proposition doit être amendée pour être rendue acceptable pour tous.

II.— DISCUSSION GÉNÉRALE

M. Joseph George (cdH), coauteur, observe que le problème se pose surtout en ce qui concerne les Assurances de solde restant dû. Il souhaite qu'on limite au maximum le nombre de niveaux différents dans la proposition de loi: la rapidité est un élément essentiel. Les acteurs concernés doivent eux-mêmes élaborer un dispositif; s'ils échouent, le législateur doit alors intervenir. Il admet cependant que le cadre juridique n'est pas simple: d'une part, il y a le principe de la libre concurrence des services d'assurance et, d'autre part, la situation précaire de certains candidats preneurs.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld), coauteur, souligne que la problématique sous-jacente de la proposition de loi à l'examen revient chaque année dans le rapport du Service Ombudsman Assurances. Il s'agit d'une proposition de loi équilibrée et bénéficiant d'un large soutien qui doit être votée le plus rapidement possible: en effet, tous les acteurs concernés disposent d'un délai d'un an pour élaborer un code de bonne conduite.

Mme Cathy Plasman (sp.a), coauteur, regrette que le ministre compétent n'ait pas pris d'initiative et plaide pour un vote rapide de la proposition. Elle renvoie à son amendement n° 1 (DOC n° 1977/003), qui tend à prévoir une réduction de prime en cas de diminution du risque, surtout pour les patients plus jeunes.

M. Peter Logghe (VB) soutient également la proposition mais regrette que l'on n'ait pas demandé à son groupe de la cosigner. Il souhaite cependant quelques précisions:

— s'il existe effectivement déjà un tel code de bonne conduite aux Pays-Bas, il aurait fallu l'ajouter à la proposition de loi: quelle est la différence avec l'actuel questionnaire qui est déjà utilisé par les assureurs?

wordt gebruikt? Waarom zijn er veel minder medische keuringen in Nederland? Beschikt men in dit verband over cijfers?

— het wordt aan de sector overgelaten te bepalen vanaf hoeveel weigeringen de kandidaat-verzekering-nemer mag aankloppen bij het Tariferingsbureau; bij het Tariferingsbureau BA Auto gaat het om 3 weigeringen: waarom wordt dit cijfer hier niet overgenomen? Bestaat niet het risico dat de sector dit aantal weigeringen zal opdrijven opdat minimaal een beroep wordt gedaan op het Tariferingsbureau?

— in tegenstelling tot het Tariferingsbureau BA Auto zou het Tariferingsbureau Schuldsaldoverzekerings geen eigen polissen aanbieden. Wordt de dekking van het Tariferingsbureau Auto niet gedragen door één van de vier aangesloten maatschappijen? Wat is de finaliteit van deze verschillende opvattingen inzake tariferingsbureaus?

De heer Philippe Henry (Ecolo-Groen!) is van mening dat de termijn van 12 maanden echt een maximum is.

Waarom wordt voorts in het voorgestelde artikel 2, § 2, alleen in een advies van de Privacycommissie voorzien als de Kamer de gedragscode uitwerkt, en niet als de sector zulks zou doen?

Mevrouw Karine Lalieux (PS) vindt het positief dat er eindelijk een tekst is met een regeling voor een dergelijk belangrijk probleem. Zij heeft het wetsvoorstel echter niet ondertekend, om een aantal redenen. Zij verwijst hiervoor o.a. naar het advies van de Commissie voor Verzekeringen. Zo wijkt het wetsvoorstel bijvoorbeeld af van het Franse systeem, waar de wet zelf, en niet de verzekeringssector, een duidelijke regeling oplegt in plaats van deze vage “kaderwet”; het gaat immers reeds om een oud probleem en de sector doet hier al vele jaren niets aan. De verenigingen van patiënten en consumenten, vertegenwoordigd in de Commissie voor Verzekeringen, spreken van een schijnpariteit met de actoren van de verzekeringsmaatschappijen en geven ook de voorkeur aan de wettelijke regeling. De efficiëntie van dergelijke gedragscodes is lachwekkend: zij verwijst in dit verband naar de “gedragscode-Lippens” i.v.m. deugdelijk ondernemingsbestuur. Na één jaar zal de bevoegde minister van Financiën dus dienen op te treden; men kan al raden dat deze zijn inspiratie vooral bij Assuralia zal zoeken.

Voorts heeft zij bedenkingen bij het voorgestelde Tariferingsbureau: gaat het hier om echte actualisering van het risico? Zij kondigt aan amendementen in te zullen dienen.

Pourquoi y a-t-il beaucoup moins d'examens médicaux aux Pays-Bas et dispose-t-on de chiffres à cet égard?

— on laisse au secteur le soin de déterminer le nombre de refus que doit essuyer un consommateur avant de pouvoir faire appel au bureau de tarification; pour le bureau de tarification RC automobile il s'agit de 3 refus: pourquoi n'a-t-on pas retenu le même nombre? Le risque n'existe-t-il pas que le secteur augmente ce nombre de refus pour que l'on recoure le moins possible au bureau de tarification?

— contrairement au bureau de tarification RC automobile, le bureau de tarification Assurances de solde restant dû ne proposerait pas de polices propres. La couverture du bureau de tarification automobile n'est-elle pas assurée par une des quatre sociétés affiliées? Quelle est la finalité de ces différentes conceptions en matière de bureaux de tarification?

M. Philippe Henry (Ecolo-Groen!) estime que le délai de 12 mois est vraiment un maximum.

Pourquoi l'article 2, § 2, proposé prévoit-il uniquement un avis de la Commission de la protection de la vie privée si la Chambre élabore un code de bonne conduite et non si le secteur le fait?

Mme Karine Lalieux (PS) trouve positif qu'il y ait finalement un texte qui règle un problème aussi important. Elle n'a toutefois pas signé la proposition et ce, pour une série de raisons. Elle renvoie à cet égard notamment à l'avis de la Commission des Assurances. C'est ainsi que la proposition s'est, par exemple, écartée du système français, où la loi même, et non le secteur des Assurances, impose des règles claires au lieu de cette vague “loi-cadre”; il s'agit en effet déjà d'un vieux problème et le secteur ne fait rien pour le résoudre depuis de nombreuses années! Les associations de patients et de consommateurs, représentées au sein de la Commission des Assurances, parlent d'une parité fictive et donnent aussi la préférence à une réglementation légale. L'efficacité de tels codes de bonne conduite est ridicule: elle évoque à cet égard le “code de conduite Lippens” concernant la bonne gouvernance d'entreprise. Après un an, le ministre des Finances, qui est compétent, devra donc intervenir et l'on peut se douter que celui-ci cherchera surtout l'inspiration auprès d'Assuralia.

Elle émet par ailleurs des réserves en ce qui concerne le bureau de tarification proposé: s'agit-il en l'occurrence d'une véritable actualisation du risque? Elle annonce qu'elle présentera des amendements.

De heer David Clarinval (MR) heeft het wetsvoorstel ondertekend omdat zijn fractie de doelstellingen ervan kan onderschrijven. Nochtans werden diverse documenten ontvangen na de indiening van het wetsvoorstel en amendementen aangekondigd. Hij wenst het advies te horen van de vertegenwoordiger van de minister van Financiën. Hij voegt eraan toe dat de voorgestelde aanpak een stok achter de deur houdt, indien de sector niet tot overeenstemming kan komen.

De heer Jean-Marc Galand, vertegenwoordiger van de vice-eersteminister en minister van Financiën, kan volledig instemmen met de strekking van het wetsvoorstel, evenals grotendeels met de opmerkingen van de Commissie voor Verzekeringen.

Wel heeft spreker een probleem met de rol die de Commissie voor Verzekeringen in het wetsvoorstel krijgt toebedeeld: het is namelijk zeer moeilijk om in de schoot van de Commissie tot een consensus te komen. Ook de samenstelling van het Tarifieringsbureau is problematisch. Hij wenst de discussie hier verder te zetten en benadrukt ook dat de bevoegdheidsverdeling in België dient te worden nageleefd.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) stelt een consensus vast om te werken op basis van het wetsvoorstel. Er werd geopteerd voor de 'standaard vragenlijst', omdat momenteel met verschillende vragenlijsten wordt gewerkt die niet altijd relevant zijn voor de schuldsaldoverzekering.

Wat het aantal weigeringen aangaat, is zelfs Asuralia het eens dat één weigering volstaat om bij het Tarifieringsbureau aan te kloppen.

De benadering om via een kaderwet de betrokken actoren of de sector te responsabiliseren gaat uit van de overtuiging dat zij hiertoe in staat zijn. Zij wijst erop dat het vergelijkbaar cao-mechanisme ook in 90% van de gevallen werkt. Bovendien kan de wetgever na een jaar zelf een duidelijk initiatief nemen.

Volgens de spreekster is de Commissie voor Verzekeringen het geschikte forum want de werking van deze Commissie toont haar expertise en werkkraft. Ze besluit dat nog een aantal amenderingen nodig zijn.

De heer Joseph George (cdH) merkt op dat de Raad van State enkel technische opmerkingen heeft. Daarnaast werd bijna een jaar gewacht op een eerste advies van de Commissie voor Verzekeringen: nu dient men vooruit te gaan want de burger wacht op een regeling. Bovendien werden de eerste adviezen van de

M. David Clarinval (MR) a signé la proposition parce que son groupe peut souscrire aux objectifs qu'elle poursuit. Divers documents ont néanmoins été reçus après le dépôt de la proposition et des amendements ont été annoncés. Il souhaite avoir l'avis du représentant du ministre des Finances. Il ajoute que l'approche proposée comporte un moyen de pression si le secteur ne réussit pas à dégager un consensus.

M. Jean-Marc Galand, représentant du vice-premier ministre et ministre des Finances, peut souscrire sans réserve à la philosophie de la proposition de loi et, dans les grandes lignes, aux observations de la Commission des Assurances.

L'orateur a cependant des objections quant au rôle dont la proposition de loi investit la Commission des Assurances: il est en effet très difficile d'atteindre un consensus au sein de la commission. La composition du bureau de tarification pose, elle aussi, problème. Il souhaite poursuivre la discussion dans cette enceinte, tout en soulignant qu'il s'agit de respecter également la répartition des compétences en vigueur en Belgique.

Mme Katrien Partyka (CD&V) constate qu'il existe un consensus pour prendre la proposition de loi comme base de travail. Il a été opté pour un questionnaire standardisé, parce qu'on utilise actuellement différents questionnaires, qui ne sont pas toujours pertinents au regard de l'assurance de solde restant dû.

En ce qui concerne le nombre de refus, même Asuralia est d'accord qu'un seul refus suffit pour saisir le bureau de tarification.

Le choix de responsabiliser les acteurs concernés ou le secteur par le biais d'une loi-cadre repose sur la conviction qu'ils en sont capables. Elle fait observer que le mécanisme comparable des CCT fonctionne également dans 90% des cas. Qui plus est, après une année, le législateur peut prendre une initiative claire.

L'intervenante estime que la Commission des Assurances constitue le forum adéquat compte tenu de son expertise et de sa puissance d'action, ce que prouve son fonctionnement. Elle conclut en précisant qu'un certain nombre d'amendements sont encore nécessaires.

M. Joseph George (cdH) relève que le Conseil d'État s'est borné à formuler des observations techniques. Par ailleurs, il a fallu attendre près d'une année avant de disposer de l'avis de la Commission des Assurances: il s'agit à présent d'avancer, car le citoyen attend une réglementation. En outre, les premiers avis de la

Commissie (over de oorspronkelijke wetsvoorstellen) reeds in dit voorstel verwerkt.

Het wetsvoorstel mag in elk geval verder niet strijdig zijn met de privacywetgeving.

De spreker richt zich tot de heer Logghe en merkt op dat de BA Auto een wettelijk verplichte verzekering is, waar wordt gewerkt met een type-overeenkomst, terwijl wij ons hier in de vrije verzekeringen bevinden.

Ten slotte is het de bedoeling een regeling op te leggen als de sector er niet uitraakt; via het in het voorgestelde artikel 95/2, § 6, bedoelde verslag aan de Wetgevende Kamers kan de wetgever dit vraagstuk blijven opvolgen.

De heer Peter Logghe (VB) ontving graag een kopie van de Nederlandse gedragscode en standaard medische vragenlijst.

Hij vraagt zich af waarom niet ook de kredietinstellingen vertegenwoordigd zijn in het Tarifieringsbureau: zij moeten immers meebetalen voor de regeling en eigenlijk is een schuldsaldoverzekering een onderpand voor een woningkrediet.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 2

Amendement nr. 1 (DOC 52 1977/003) van de dames Plasman (sp.a) en Douifi (sp.a) strekt ertoe aan artikel 95/1, § 1, derde lid, een punt 8° toe te voegen, om een premievermindering mogelijk te maken voor een patiënt bij wie het gezondheidsrisico is afgenomen als gevolg van zijn genezing of een verbetering van zijn gezondheidstoestand. Het gaat er dus om te voorzien in een regeling waarbij de premie wordt verlaagd als het risico kleiner is geworden.

De heer Joseph George (cdH) vindt amendement nr. 1 goedbedoeld, maar vreest dat de verzekeringsmaatschappijen dan zullen vragen wat er geschiedt als het risico groter wordt? Als voorts het medisch risico afneemt, kan de verzekeringnemer zijn verzekeraar om een herziening van de premies verzoeken of zich tot andere verzekeraars wenden en zo de concurrentie laten spelen. De spreker vindt het delicaat het concept premieverlaging op grond van de evolutie van het

Commission (sur les propositions de loi initiales) sont déjà intégrés à la proposition à l'examen.

Pour le reste, la proposition de loi ne peut en aucun cas être contraire à la loi sur la protection de la vie privée.

Répondant à M. Logghe, l'orateur fait observer que la RC automobile est une assurance légale obligatoire où on utilise un contrat-type, alors que nous nous occupons en l'occurrence d'Assurances libres.

Enfin, l'objectif est d'imposer une réglementation si le secteur ne trouve pas de solution; le rapport aux chambres législatives, prévu à l'article 95/2, § 6, proposé, permettra au législateur de suivre cette problématique.

M. Peter Logghe (VB) souhaiterait recevoir une copie du code de bonne conduite et du questionnaire médical standardisé en néerlandais.

Il se demande pourquoi les établissements de crédit ne sont pas non plus représentés au bureau de tarification: ils doivent en effet participer au financement du système et une assurance de solde restant dû est en fait une sûreté pour un crédit-logement.

III. — DISCUSSION DES ARTICLES

Article 1er

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Art. 2

L'amendement n° 1 (DOC 52 1977/003) de Mmes Plasman (sp.a) et Douifi (sp.a) vise à ajouter un point 8° à l'article 95/1, § 1er, alinéa 3, pour permettre une réduction de prime pour un patient pour qui le risque médical s'est réduit suite à une amélioration de l'état de santé ou de la guérison. Il s'agit donc de prévoir un système de révision de la prime à la baisse lorsque le risque a diminué.

M. Joseph George (cdH) estime que l'amendement n° 1 part d'une bonne intention mais les compagnies d'assurance ne vont-elles pas dès lors soulever la question de l'aggravation du risque? Par ailleurs, si le risque médical s'est amenuisé, il est possible à l'assuré de solliciter de son assureur une révision de ses primes ou de contacter d'autres assureurs et de faire ainsi jouer la concurrence. M. George estime qu'il est délicat d'introduire cette notion de révision à la baisse

gezondheidsrisico in te voeren; een dergelijke mogelijkheid tot een asymmetrische herziening zou bovendien de “mutualisering” in het gedrang kunnen brengen. De spreker suggereert het Tarifieringsbureau de mogelijkheid te geven het risico opnieuw te onderzoeken.

Mevrouw Cathy Plasman (sp.a) vindt dat dit vraagstuk is ontstaan ingevolge de hoge premies die door de verzekeraars worden opgelegd; men hoeft bijgevolg niet te vrezen voor premieverhogingen. De spreekster preciseert dat het amendement er ook toe strekt duidelijk te maken dat een dergelijke herzieningsmogelijkheid bestaat.

Mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld) vindt dat de geplande regeling niet uitdrukkelijk moet voorzien in een jaarlijkse opwaartse of neerwaartse premieherziening. Verhogingen kunnen, zoals de heer George suggereert, eventueel tot stand komen via het Tarifieringsbureau. De spreekster steunt amendement nr. 1 bijgevolg niet.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) stelt voor amendement nr. 1 anders te formuleren. Zij deelt in dat verband het voorbehoud van de heer George omtrent dit amendement, maar wenst niettemin dat de strekking ervan in het voorstel wordt opgenomen.

Amendement nr. 2 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe een volzin toe te voegen om te preciseren dat het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ook wordt ingewonnen als de Commissie voor Verzekeringen de gedragscode opstelt. Dat advies vormt in het geval van de gedragscode een waarborg voor de naleving van de privacywetgeving.

Amendement nr. 3 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux en de heer Blanchart strekt ertoe in het ontworpen artikel 95/1, § 1, het derde lid te vervangen, om te preciseren dat de gedragscode voornamelijk op de inhoud van de gestandaardiseerde medische vragenlijst moet worden toegespitst. De gestandaardiseerde medische vragenlijst moet worden opgesteld overeenkomstig de dwingende bepalingen van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zelfs al moeten die vereisten zonder meer worden nageleefd, toch is het beter ernaar te verwijzen, want in het verleden is gebleken dat de naleving ervan niet vanzelfsprekend is. De termijn van vijf weken voor de verzekeraar om zijn beslissing

de la prime sur base de l'évolution du risque médical; une telle possibilité de révision asymétrique pourrait en outre fragiliser le système de mutualisation. L'intervenant suggère que le bureau de tarification puisse réexaminer le risque.

Mme Cathy Plasman (sp.a) estime que les primes élevées imposées par les assureurs constituent le point de départ de cette problématique et qu'il n'y a pas lieu dès lors de craindre un relèvement des primes. Mme Plasman précise que l'amendement vise aussi à mettre en évidence qu'une telle possibilité de révision existe.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) estime que le dispositif envisagé ne doit pas permettre explicitement une révision annuelle, à la baisse ou à la hausse, de la prime. Des révisions pourront éventuellement intervenir via le bureau de tarification, comme suggéré par M. George. L'intervenante ne soutient par conséquent pas l'amendement n° 1.

Mme Karine Lalieux (PS) suggère que l'amendement n° 1 soit reformulé. Elle partage les réserves émises par M. George sur cet amendement mais souhaite néanmoins que sa philosophie puisse être intégrée dans la proposition.

L'amendement n° 2 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à insérer une phrase pour préciser que l'avis de la Commission de la protection de la vie privée doit être recueilli également lorsque le code de bonne conduite est élaboré par la Commission des Assurances. Cet avis constitue une garantie par rapport au respect, par le code de bonne conduite, de la législation sur la vie privée.

L'amendement n° 3 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux et M. Blanchart vise à remplacer l'alinéa 3 de l'article 95/1 proposé, § 1er, pour préciser que le code de bonne conduite doit essentiellement se concentrer sur le contenu du questionnaire médical standardisé. Le questionnaire médical standardisé doit être établi conformément aux dispositions impératives de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel ainsi que de la Convention des droits de l'homme. Même si ces exigences doivent être respectées d'office, il est préférable de les rappeler tant il est apparu dans le passé que leur respect n'allait pas de soi. Le délai de cinq semaines laissé à l'assureur pour faire connaître sa décision est directement inspiré du système français. Le code de bonne conduite devra aussi favoriser une large diffusion de l'information relative à ce

kenbaar te maken komt direct uit de Franse wetgeving. De gedragscode zal ook een brede informatieverspreiding in verband met die regeling in de hand moeten werken en ervoor zorgen dat die informatie begrijpelijk is. Ten slotte zal de gedragscode voorzien in sancties in geval van tekortkoming op de uitgevaardigde regels.

De spreekster preciseert dat het amendement elementen bevat die al in het wetsvoorstel voorkomen, en dat zij amendement nr. 3 bijgevolg zal subamenderen.

De heer Joseph George (cdH) deelt mee dat het niet aangewezen is in amendement nr. 3 de verwijzing naar de wet van 25 juni 1992 op te nemen, aangezien precies die wet door het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel wordt gewijzigd.

De spreker suggereert dat het vraagstuk van de termijn en de sancties opnieuw wordt onderzocht. Er moeten uiteraard sancties komen, maar er bestaan verscheidene mechanismen en men zal een keuze moeten maken.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) deelt het standpunt van de heer George en vindt de verwijzing naar de wet van 25 juni 1992 overbodig. Zij vraagt zich bovendien af of het nodig is de antwoordtermijn voor de verzekeraars in de gedragscode vast te stellen.

Mevrouw Cathy Plasman (sp.a) steunt amendement nr. 3 en vindt de vaststelling van een termijn van vijf weken een referentiepunt voor de klant.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) onderstreept dat de medische vragenlijst in geen geval vragen mag bevatten die raken aan het intieme karakter van het privéleven, alleen betrekking mag hebben op informatie die strikt noodzakelijk is voor de evaluatie van het risico, wat niet altijd het geval is, en in geen geval betrekking mag hebben op genetische gegevens, wat de huidige wet al bepaalt maar in de talrijke bestaande databanken vaak te wensen overlaat. De vragenlijst mag ten slotte alleen maar betrekking hebben op de huidige gezondheidstoestand.

Mevrouw Lalieux onderstreept dat al die begrippen duidelijk moeten worden opgenomen in de gedragscode. Voorts meent de spreekster dat, zoals in andere landen, een termijn moet worden opgelegd.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) acht het, wat de op te leggen sancties betreft, verkieslijk te verwijzen naar de sancties die zijn opgenomen in de wet op de handelspraktijken, die een duidelijk raamwerk biedt.

mécanisme et veiller à ce qu'elle soit compréhensible. Enfin, le code de bonne conduite prévoira les sanctions en cas de manquements aux règles qu'il édictera.

Mme Lalieux précise que cet amendement comprend des éléments déjà repris dans la proposition de loi et qu'elle amendera par conséquent cet amendement n°3.

M. Joseph George (cdH) signale qu'il n'est pas indiqué de mentionner, dans l'amendement n° 3, la référence à la loi du 25 juin 1992 puisque c'est cette précisément cette loi qui est modifiée par la proposition de loi à l'examen.

L'intervenant suggère que la question du délai et des sanctions soit réexaminée. Des sanctions devront bien être prévues mais plusieurs mécanismes existent et il conviendra de faire un choix.

Mme Katrien Partyka (CD&V) partage le point de vue de M. George et trouve la référence à la loi du 25 juin 1992 superflue. Elle s'interroge en outre sur la nécessité de fixer le délai de réponse des assureurs dans le code de bonne conduite.

Mme Cathy Plasman (sp.a) soutient l'amendement n° 3 de Mme Lalieux et estime que préciser un délai de cinq semaines offre un point de repère au client.

Mme Karine Lalieux (PS) souligne que le questionnaire médical ne doit en aucun cas comporter de questions touchant au caractère intime de la vie privée, qu'il ne doit porter que sur des informations strictement nécessaires à l'évaluation du risque, ce qui n'est pas toujours le cas, et qu'il ne peut en aucun cas porter sur des données génétiques, ce que la loi actuelle prévoit déjà mais que le nombre important de bases de données existantes peut parfois mettre à mal. Enfin, le questionnaire ne portera que sur l'état de santé actuel.

Mme Lalieux souligne que toutes ces notions devront clairement figurer dans le code de bonne conduite. S'agissant du délai, Mme Lalieux estime qu'il faut en imposer un, comme l'ont fait d'autres pays.

Mme Katrien Partyka (CD&V) estime qu'il serait préférable, pour les sanctions à prévoir, de renvoyer aux sanctions telles que prévues dans la loi sur les pratiques du commerce qui offre un cadre clair.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) onderstreept dat terzake de wet op de handelspraktijken geldt, maar dat ook de CBFA en de FOD Economie bevoegd zijn. Bovendien wordt de CBFA-wet aangepast. Het is wellicht niet echt een goed idee te verwijzen naar wetten waaraan thans wordt gesleuteld.

De medewerker van de vice-eersteminister en minister van Financiën geeft aan dat de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst inzake sancties alleen verwijst naar het algemeen mechanisme van het toezicht door de CBFA, maar naar geen enkel ander mechanisme. Aangezien de organisatie van het financieel toezicht, waarbij meer bepaald de CBFA en de FOD Economie zijn betrokken, thans wordt gewijzigd, is het vooralsnog niet aangewezen specifiek naar die instanties te verwijzen.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) meent dat het geen probleem vormt naar de wet op de handelspraktijken te verwijzen, ook al wordt die gewijzigd.

Amendement nr. 4 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe te bepalen dat de gedragscode zal worden uitgevaardigd door de ministers die respectievelijk bevoegd zijn voor Verzekeringen, Consumentenzaken en Volksgezondheid. Dat moet ervoor zorgen dat men een algemeen beeld van het vraagstuk heeft en men zich niet louter op het economische aspect toespitst.

Mevrouw Karine Lalieux vraagt zich af of amendement nr. 4 niet overbodig wordt als amendement nr. 17 wordt aangenomen; zij vraagt dat het secretariaat dit nagaat.

De heer Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!) vraagt zich af of het, gelet op de voorgestelde beperking van het toepassingsgebied van de wet, niet aangewezen is artikel 2, met betrekking tot de gedragscode, aan te passen teneinde de samenhang te behouden.

Amendement nr. 18 (DOC 52 1977/006) van de heer David Clarinval (MR) en mevrouw Kattrin Jadin (MR) strekt ertoe in het voorgestelde artikel 95/1 een paragraaf 3 in te voegen. Aldus zou de Koning de mogelijkheid worden verleend om — op grond van de uit te brengen adviezen — bepaalde belangrijke initiatieven te nemen om het gebruik van de medische vragenlijst transparanter te maken.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) vraagt of amendement nr. 18 ertoe strekt de Koning te machtigen in te grijpen ingeval er geen overeenstemming kan worden bereikt over de gedragscode, naar het voorbeeld van wat geldt bij cao-onderhandelingen.

Mme Karine Lalieux (PS) souligne que dans cette matière, il y a partage de compétences entre la loi sur les pratiques du commerce, la CBFA et le SPF Économie. En outre, la loi organisant la CBFA est en cours de révision. Dès lors, ce n'est sans doute pas la meilleure solution que de renvoyer à des lois en cours de révision.

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances, précise que la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre renvoie, pour les sanctions, au mécanisme général de surveillance de la CBFA et à aucun autre mécanisme. Compte tenu des changements en cours dans l'organisation du contrôle financier, impliquant notamment la CBFA et le SPF Économie, il n'est pas indiqué, pour l'instant, de renvoyer de façon spécifique, à ces institutions.

Mme Katrien Partyka (CD&V) estime que même si la loi sur les pratiques du commerce est modifiée, cela ne pose néanmoins aucun problème d'y faire référence.

L'amendement n° 4 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Philippe Blanchart (PS) vise à stipuler que le code de bonne conduite sera promulgué par les ministres en charge des Assurances, la Protection des consommateurs et la Santé. Cela doit permettre d'avoir une vision globale de la problématique et de ne pas se concentrer sur l'aspect purement économique.

Mme Karine Lalieux se demande si l'adoption de l'amendement n° 17 ne rendrait pas superflu l'amendement n° 4 et souhaite que le secrétariat vérifie ce point.

M Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!) se demande si, vu la limitation proposée du champ d'application de la loi, il n'y aurait pas lieu, dans un souci de cohérence, d'adapter l'article 2 relatif au code de bonne conduite.

L'amendement n° 18 (DOC 52 1977/006) de M. David Clarinval (MR) et Mme Kattrin Jadin (MR) vise à ajouter un paragraphe 3 à l'article 95/1 proposé. Ce paragraphe permettrait au Roi, suite aux avis qui seront rendus, de prendre certaines initiatives importantes pour rendre plus transparente l'utilisation du questionnaire médical.

Mme Katrien Partyka (CD&V) souhaite savoir si l'amendement n° 18 vise à donner au Roi le pouvoir d'intervenir dans l'hypothèse où le code de bonne conduite n'a pu être déterminé consensuellement, à l'instar de ce qui se passe dans la négociation d'une CCT.

Mevrouw Katrin Jadin (MR) geeft aan dat het er om te doen is het gebruik van de medische vragenlijst af te bakenen.

De heer Joseph George (cdH) ziet het nut van het amendement niet in, aangezien men redelijkerwijze mag aannemen dat de drie bevoegde ministers tot een akkoord zullen komen over een gedragscode. Zelfs in de veronderstelling dat het niet tot een akkoord komt, zal de Commissie voor Verzekeringen uitleg geven bij de redenen voor die mislukking.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) vraagt toelichting bij dit amendement: hoe zal dat amendement concreet worden uitgevoerd? Zullen alle medische vragenlijsten die de diverse verzekeraars hanteren, worden gecontroleerd, zonder dat een gedragscode wordt uitgewerkt?

De medewerker van de vice-eerste minister en minister van Financiën wijst erop dat dit amendement ertoe strekt de Koning te machtigen een hele reeks van maatregelen te nemen om de draagwijdte van de medische vragenlijsten voor de schuldsaldoverzekering te beperken, ingeval er geen akkoord kan worden bereikt over een gedragscode.

Mevrouw Katrin Jadin (MR) merkt op dat de paragraaf die het amendement beoogt toe te voegen, na de eerste twee paragrafen van het voorgestelde artikel 95/1 komt. De uitwerking van de gedragscode staat dan ook niet ter discussie. De bedoeling is gewoon een en ander af te bakenen.

De heer Joseph George (cdH) vestigt de aandacht op paragraaf 2 van het voorgestelde artikel 95/1, waarin wordt gesteld dat de Koning een gedragscode uitvaardigt als de Commissie voor Verzekeringen er niet in slaagt de gedragscode binnen de bepaalde termijn uit te werken. Wat is dan de strekking van amendement nr. 18?

Amendement nr. 27 (DOC 52 1977/007) van de heer David Clarinval (MR) c.s. strekt ertoe een gedragscode in te voeren en een aantal nadere regels ervan te preciseren.

Mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld) onderstreept dat de gedragscode, ingevolge dit amendement, door de Commissie voor Verzekeringen zou moeten worden uitgewerkt binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*. Voorts strekt het amendement ertoe te bepalen dat de gedragscode vermeldt dat de totale duur van de behandeling van een aanvraagdossier voor een woonkrediet niet meer dan vijf weken in beslag mag nemen,

Mme Katrin Jadin (MR) confirme qu'il s'agit bien d'avoir une balise par rapport au questionnaire médical.

M. Joseph George (cdH) ne voit pas l'intérêt de l'amendement dans la mesure où on peut raisonnablement s'attendre à ce que les trois ministres compétents se mettent d'accord sur un code de bonne conduite. Même dans cette hypothèse, la Commission des Assurances fournira des informations sur les raisons de cet échec.

Mme Karine Lalieux (PS) souhaite des éclaircissements sur cet amendement: comment concrètement serait mis en œuvre cet amendement? S'agirait-il de vérifier tous les questionnaires médicaux utilisés par les différents assureurs sans élaborer de code de bonne conduite?

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances, précise que l'amendement vise à permettre au Roi de prendre toute une série de mesures visant à restreindre la portée des questionnaires médicaux pour l'assurance solde restant dû et ce, dans l'hypothèse où il n'y pas eu consensus sur un code de bonne conduite.

Mme Katrin Jadin (MR) précise que le paragraphe proposé par l'amendement viendrait s'ajouter aux deux paragraphes de l'article 95/1 proposé. Par conséquent, l'élaboration du code de bonne conduite n'est nullement remise en cause. Il s'agit simplement de mettre une balise.

M. Joseph George (cdH) attire l'attention sur le paragraphe 2 de l'article 95/1 proposé qui prévoit que le Roi promulgue un code de bonne conduite si la Commission des Assurances n'y est pas parvenue dans les délais impartis. Quelle est dès lors la portée de l'amendement n°18?

L'amendement n° 27 (DOC 52 1977/007) de M. Clarinval (MR) et consorts vise à instaurer un code de bonne conduite et à en préciser diverses modalités.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) souligne que cet amendement prévoit l'élaboration de ce code de bonne conduite par la Commission des Assurances dans un délai de six mois prenant cours à la publication de la loi au *Moniteur belge*. Le code de bonne conduite prévoit également un délai maximum de cinq semaines pour la durée globale de traitement des dossiers de demande de prêt immobilier de même que le respect, par le code de bonne conduite, des dispositions en matière de

en dat de bij de gedragscode vastgelegde vragenlijst in overeenstemming moet zijn met de bepalingen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Bovendien bepaalt de gedragscode de voorwaarden waaronder de kandidaat-verzekeringnemer van wie de aanvraag voor een schuldsaldoverzekering wordt geweigerd, een beroep kan doen op een tarifieringsbureau, alsook de verschillende informatieverplichtingen die de verzekeraars in acht moeten nemen, en de sancties ingeval zij de regels van de gedragscode schenden.

De heer Peter Logghe (VB) vraagt wat er gebeurt als de gedragscode niet binnen een termijn van zes maanden wordt uitgewerkt en de verzekeraar geen beslissing neemt binnen een termijn van vijf weken. Werd overleg gepleegd met de verzekeringssector?

Mevrouw Karine Lalieux (PS) trekt amendement nr. 3 (DOC 52 1977/005) in; het zit namelijk vervat in amendement nr. 27. Zij voegt eraan toe dat het volkomen terecht is termijnen op te leggen.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) wijst erop dat het oorspronkelijk de bedoeling was de gedragscode te laten uitwerken door een paritaire sectie binnen de Commissie voor Verzekeringen. In amendement nr. 27 wordt die taak toevertrouwd aan de Commissie voor Verzekeringen. Wil men dat de gedragscode in onderlinge overeenstemming wordt uitgewerkt? *Mevrouw Partyka* geeft daar in elk geval de voorkeur aan.

Mevrouw Cathy Plasman (sp.a) betreurt dat de uitwerking van de gedragscode niet langer aan een paritaire sectie wordt toevertrouwd.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!) vindt het al even jammer dat er geen paritaire aanpak is. Wil men de consumenten- en de patiëntenverenigingen buitenspel zetten? Welke intentie hebben de indieners van amendement nr. 27?

Mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld) verduidelijkt dat de diverse betrokken partijen worden verzocht hun verantwoordelijkheid te nemen en een goede gedragscode uit te werken. Slagen zij daar niet in, dan zal de wetgever ingrijpen.

Art. 2/1 tot 2/5 (nieuw)

Amendement nr. 19 (DOC 52 1977/006) van *de heer David Clarinval (MR)* en *mevrouw Kattrin Jadin (MR)* strekt ertoe de artikelen 2/1 tot 2/5 in te voegen, waarin verschillende elementen van de verzekeringsaanvraagprocedure worden uiteengezet. De nadruk ligt op een vereenvoudiging van de taken en de procedure. Dit

respect de la vie privée. Le code de bonne conduite précise les conditions auxquelles un candidat à l'assurance qui s'est vu refuser l'accès à une assurance solde restant dû peut faire appel à un bureau de suivi de tarification, de même que les divers devoirs d'informations des assureurs et les sanctions en cas de manquement aux règles du code de bonne conduite.

M. Peter Logghe (VB) souhaite savoir ce qu'il advient si le code de bonne conduite n'est pas élaboré dans un délai de six mois et si la décision de l'assureur n'est pas donnée dans le délai de cinq semaines. Y-a-t-il eu concertation avec le secteur des Assurances?

Mme Karine Lalieux (PS) retire l'amendement n° 3 (DOC 52 1977/005) qui est compris dans l'amendement n° 27. Elle ajoute qu'il est légitime d'imposer des délais.

Mme Katrien Partyka (CD&V) rappelle qu'à l'origine, il était prévu de confier à une section paritaire au sein de la Commission des Assurances le soin d'élaborer le code de bonne conduite. Dans l'amendement n° 27, cette tâche est confiée à la Commission des Assurances. Souhaite-t-on que le code de bonne conduite soit déterminé de façon consensuel? *Mme Partyka* souhaite en tout cas que le code soit élaboré par consensus.

Mme Cathy Plasman (sp.a) regrette que l'élaboration du code de bonne conduite ne soit plus confiée à une section paritaire.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!) déplore également la disparition du caractère paritaire. Veut-on mettre sur la touche les organisations de consommateurs et de patients? Quelle est l'intention des auteurs de l'amendement n°27?

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) précise que les différentes parties concernées sont invitées à prendre leur responsabilité et à élaborer un bon code de bonne conduite. Si cela ne marche pas, cela se fera par la loi.

Articles 2/1 à 2/5 (nouveaux)

L'amendement n° 19 (DOC 52 1977/006) de *M. David Clarinval (MR)* et *Mme Kattrin Jadin (MR)* vise à insérer les articles 2/1 à 2/5 qui précisent différents éléments de la procédure à suivre dans le cadre de la demande d'assurance. L'accent est mis sur la simplification des tâches et de la procédure. Cet amendement

amendement brengt de rol van de herverzekeraar en de adviserend arts onder de aandacht; voorts bepaalt het de termijnen die de verzekerings- en de herverzekeringsondernemingen in acht moeten nemen.

De heer Joseph George (cdH) onderstreept dat de eerste artikelen die het amendement beoogt in te voeren, betrekking hebben op de termijn. Het amendement kiest voor de dialoog tussen de partijen, maar de heer George acht het niettemin nuttig te voorzien in een maximumtermijn, teneinde te voorkomen dat dossiers blijven aanslepen en mensen met een verhoogd gezondheidsrisico daar de dupe van zijn. Artikel 2/4 en volgende die het amendement beoogt in te voeren, betreffen een interne procedure van de verzekeringsondernemingen; ze slaan met name op de relatie met de herverzekeraar, die moet aangeven al dan niet akkoord te zijn met de bijpremie die de verzekeraar voorstelt.

De heer George gaat al in op amendement nr. 20 en geeft aan dat een Opvolgingscomité voor de Tarifiering een bemiddelende rol zal spelen aangaande de vraag of de bijpremies al dan niet relevant zijn. In het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel zal, bij een breuk tussen de verzekeringnemer en de verzekeraar, het Tarifieringsbureau het dossier behandelen en op eigen gezag een beslissing nemen, wat een heel andere aanpak is. De heer George geeft de voorkeur aan die tweede aanpak, waarbij een onafhankelijke instantie de beslissingen neemt.

De heer Peter Logghe (VB) schaaft zich achter het standpunt van de heer George. Hij wenst voorts meer te vernemen over de termijnen waarvan sprake in het bij amendement nr. 19 voorgestelde artikel 2/5. Beschikt ook de herverzekeraar over een termijn van één maand om zijn beslissing te nemen en kenbaar te maken?

Mevrouw Karine Lalieux (PS) is het eens met de heer George en met een interventie door het Tarifieringsbureau, omdat aldus de behandeling van de verzekeringsaanvragen wordt geobjectiveerd. Bovendien kan op die manier worden gewerkt met andere gesprekspartners dan degenen die in een vorig stadium niet tot een akkoord zijn kunnen komen. Het Tarifieringsbureau strookt volkomen met het uitgangspunt van het wetsvoorstel, te weten de consumenten met een verhoogd gezondheidsrisico een schuldssaldoverzekerings bieden tegen een schappelijke prijs.

Volgens *mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld)* biedt het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel de beste oplossing, wat niet verhindert dat nog verbeteringen mogelijk zijn om de voorgestelde regeling efficiënter te maken. Wat echter amendement nr. 19 betreft, vindt de sprekerster dat veel vragen onbeantwoord blijven, met

met in évidence le rôle du réassureur et du médecin conseil et précise les délais à respecter dans le chef des entreprises d'assurance et de réassurance.

M. Joseph George (cdH) souligne que les premiers articles que l'amendement se propose d'ajouter concernent la question du délai. L'amendement opte pour la voie du dialogue entre les parties mais M. George estime qu'il est utile de prévoir néanmoins un délai maximum pour éviter que les dossiers ne tirent en longueur et que les personnes en risque aggravé ne soient pénalisées. Les articles 2/4 et suivants de l'amendement concernent une procédure interne aux assureurs, notamment la relation avec le réassureur qui fait connaître sa position sur la proposition de surprime faite par l'assureur.

Anticipant sur la présentation de l'amendement n° 20, M. George ajoute qu'un Comité du suivi de la Tarification jouera le rôle d'arbitre par rapport à la pertinence ou pas des surprimes. Dans la proposition de loi à l'examen, lorsqu'il y a rupture avec l'assureur, c'est le bureau de Tarification qui traite le dossier et prend une décision d'autorité, ce qui représente une tout autre approche. M. George préfère cette seconde approche par laquelle un organisme indépendant prend les décisions.

M. Peter Logghe (VB) rejoint le point de vue de M. George. Il s'interroge sur les délais dont il est question à l'article 2/5 de l'amendement n° 19. Est-ce que le réassureur dispose aussi d'un délai de 1 mois pour prendre et faire connaître sa décision?

Mme Karine Lalieux (PS) soutient la position de M. George et l'intervention du bureau de Tarification qui permet une objectivation dans le traitement des demandes d'assurance. En outre, le Bureau de Tarification permet de ne plus travailler avec les mêmes acteurs, ceux qui précisément ne sont pas parvenus à se mettre d'accord. Le bureau de Tarification incarne la philosophie de la proposition de loi, à savoir d'offrir aux consommateurs présentant des risques sanitaires accrus une assurance solde restant dû à un prix acceptable.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) estime que la proposition de loi à l'examen constitue la meilleure solution, ce qui n'empêche pas d'envisager des améliorations pour rendre plus efficient encore le dispositif. Cependant, s'agissant de l'amendement n° 19, Mme Staelraeve estime que nombre de questions subsistent, notamment

name op het stuk van de timing en de transparantie. Bij gebrek aan verduidelijkingen prefereert mevrouw Staelraeve de tekst van het wetsvoorstel.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) is van mening dat de in het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel naar voren geschoven regeling, met de interventie van een tarifieringsbureau, de beste is en bovendien het meest op het bereiken van consensus tussen verzekeraars en verzekeringnemers is gebaseerd. Zij stelt voor zich aan die regeling te houden.

De heer David Clarinval (MR) dan weer denkt dat de in amendement nr. 19 voorgestelde regeling een soepeler behandeling van de verzekeringsaanvraag mogelijk maakt.

Mevrouw Katrin Jadin (MR) voegt daaraan toe dat het zaak is een meer aangepaste regeling uit te werken en te komen tot kortere termijnen dan wat het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel in uitzicht stelt.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) vindt dat de beide regelingen een verschillende aanpak weerspiegelen en dat een keuze zal moeten worden gemaakt: ofwel werkt men met een tarifieringsbureau, ofwel met de herverzekeraars. Mevrouw Lalieux steunt de werkwijze met een tarifieringsbureau, zoals in het wetsvoorstel wordt voorgesteld.

De heer Joseph George (cdH) heeft vragen bij de rol van het Opvolgingscomité voor de Tarifiering waarin amendement nr. 20 voorziet. Dat comité zal over het bijpremievoorstel een advies uitbrengen, dat aan de betrokkenen wordt meegedeeld. Maar wat gebeurt er daarna? Blijft iedereen op zijn standpunt? De heer George brengt in herinnering dat het bij het wetsvoorstel voorgestelde Tarifieringsbureau het dossier in handen neemt en afhandelt, anders dan het Opvolgingscomité voor de Tarifiering.

Volgens *mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld)* omschrijft het wetsvoorstel duidelijk de rechten en plichten van de partijen in elk stadium van de procedure, wat blijk geeft van een evenwichtige aanpak. In de bij amendement nr. 19 voorgestelde regeling daarentegen blijft de kandidaat-verzekeringnemer in een zwakke positie verkeren tegenover de verzekeraar. Bovendien wordt niet gepreciseerd op basis van welke normen het Opvolgingscomité voor de Tarifiering zijn evaluatie zal maken. De spreekster herhaalt dat zij onverkort achter het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel staat.

Mevrouw Josée Lejeune (MR) suggereert niet verder in te gaan op dit amendement en het anders te formuleren.

sur le timing, en matière de transparence, ... À défaut de clarification, Mme Staelraeve préfère s'en tenir au texte de la proposition de loi.

Mme Katrien Partyka (CD&V) estime que le dispositif prévu dans la proposition de loi à l'examen et impliquant un bureau de tarification est le meilleur et le plus consensuel. Elle suggère de conserver ce dispositif.

M. David Clarinval (MR) estime que le dispositif prévu par l'amendement n° 19 apporte davantage de souplesse dans le traitement de la demande d'assurance.

Mme Katrin Jadin (MR) ajoute qu'il s'agit de se doter d'un outil plus adapté et de travailler avec des délais plus serrés que par rapport à ce que prévoit la proposition de loi à l'examen.

Mme Karine Lalieux (PS) estime que les deux dispositifs traduisent des philosophies différentes et qu'un choix devra être opéré entre la philosophie avec bureau de tarification et celle impliquant les réassureurs. Mme Lalieux soutient la création du bureau de tarification tel que prévu dans la proposition de loi.

M. Joseph George (cdH) s'interroge sur le rôle du Comité de suivi de la Tarification prévu par l'amendement n° 20. Ce Comité va émettre un avis sur la proposition de surprime, avis qui sera transmis aux parties concernées. Mais que se passe-t-il ensuite? Chacun va-t-il rester sur sa position? M. George rappelle que le bureau de tarification tel que prévu dans la proposition de loi prend en main le dossier et le traite, ce qui n'est pas le cas avec le Comité de suivi de la Tarification.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) estime que la proposition de loi indique clairement les droits et devoirs des parties à chaque stade du processus, ce qui constitue une approche équilibrée, alors que dans le dispositif prévu par l'amendement n° 19, le candidat à l'assurance reste dans une position de faiblesse vis-à-vis de l'assureur. En outre, ne sont pas précisées les normes sur base desquelles l'évaluation sera faite par le Comité de suivi de la Tarification. L'intervenante réitère son soutien clair à la proposition de loi en discussion.

Mme Josée Lejeune (MR) suggère de laisser cet amendement en suspens pour le revoir.

De medewerker van de vice-eersteminister en minister van Financiën onderstreept dat hier sprake is van twee verschillende visies: in de ene methode wordt reeds in een vroeg stadium een beroep gedaan op een Tarifieringsbureau, waarin de verschillende partijen zijn vertegenwoordigd, terwijl in de andere methode meer vertrouwen wordt gegeven aan de verzekeraars en de herverzekeraars, met een beroepsmogelijkheid voor de kandidaat-verzekeringnemer. Twee aspecten zijn terzake van wezenlijk belang: er moet een redelijke termijn worden bepaald waarbinnen de kandidaat-verzekeringnemer een voorstel wordt gedaan; voorts moet een akkoord worden bereikt over de wijze waarop de solidariteit wordt opgevat en concreet gestalte krijgt via de Compensatiekas.

Amendement nr. 29 (DOC 52 1977/007) van de heer *Clarival (MR)* c.s. is een subamendement op amendement nr. 19. Het strekt ertoe de termijn waarbinnen de kandidaat-verzekeringnemer een antwoord moet krijgen op zijn aanvraag tot een schuldsaldoverzekerings, terug te brengen van 30 tot 15 dagen.

Amendement nr. 30 (DOC 52 1977/007) van de heer *Clarival (MR)* c.s. is een subamendement op amendement nr. 19. Het behelst een technische correctie.

Amendement nr. 31 (DOC 52 1977/007) van de heer *Clarival (MR)* c.s. is een subamendement op amendement nr. 19. Het strekt tot weglating van het tweede lid van het voorgestelde artikel 95/1/1.

Amendement nr. 32 (DOC 52 1977/007) van de heer *Clarival (MR)* c.s. is een subamendement op amendement nr. 19 (DOC 52 1977/006). Het strekt ertoe in het voorgestelde artikel 95/1/1 een derde lid in te voegen.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) preciseert dat het de bedoeling is de verzekeraar te verplichten de kandidaat-verzekeringnemer duidelijk en transparant te informeren, alsook een eventuele weigering met redenen te omkleden. Dit amendement neemt de tekst over van amendement nr. 15 (DOC 52 1977/005).

Art. 3

Amendement nr. 20 (DOC 52 1977/006) van de heer *Clarival (MR)* en mevrouw *Jadin (MR)* strekt ertoe het voorgestelde artikel 95/2 te vervangen, teneinde te voorzien in de oprichting van een Opvolgingscomité voor de Tarifiering, dat moet nagaan of het voorstel tot bijpremie medisch verantwoord en verzekeringstechnisch in orde is. Het is ook de bedoeling te werken met een lichtere structuur dan het Tarifieringsbureau en aldus de

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances souligne que ce sont deux approches différentes: l'une fait appel à un stade précoce à un bureau de Tarification où les différentes parties sont représentées tandis que l'autre fait davantage confiance aux assureurs et réassureurs avec une possibilité d'appel dans le chef du candidat à l'assurance. Deux éléments sont essentiels: le premier est de prévoir un délai raisonnable endéans lequel une proposition est faite au candidat assureur. Le second est de trouver un accord sur la façon dont la solidarité va être conçue et mise en œuvre, via la Caisse de compensation.

L'amendement n° 29 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarival (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement n°19 (DOC 52 1977/006); il vise à prévoir un délai de 15 jours au lieu de 30 pour que le candidat à une assurance solde restant dû soit fixé sur son sort.

L'amendement n° 30 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarival (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement n° 19 (DOC 52 1977/006) et constitue une correction technique.

L'amendement n° 31 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarival (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement n° 19 (DOC 52 1977/006) et vise à supprimer l'alinéa 2 de l'article 95/1/1 proposé.

L'amendement n° 32 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarival (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement n° 19 (DOC 52 1977/006) et vise à insérer un alinéa 3 à l'article 95/1/1 proposé.

Mme Karine Lalieux (PS) précise qu'il s'agit de prévoir une obligation d'information claire et transparente de la part de l'assureur envers le candidat à l'assurance et une motivation des décisions de refus. Cet amendement reprend l'amendement n° 15 (DOC 52 1977/005).

Art. 3

L'amendement n° 20 (DOC 52 1977/006) de *M. David Clarival (MR) et Mme Kattrin Jadin (MR)* vise à remplacer l'article 95/2 proposé afin de prévoir la mise en place d'un Comité du suivi de la Tarification chargé de vérifier si la proposition d'une surprime est justifiée d'un point de vue médical et si elle répond à une application correcte de la technique de l'assurance. Il s'agit aussi de travailler avec une structure moins lourde qu'un bureau

procedure te bespoedigen, wat van groot belang is in deze aangelegenheid. De heer Clarinval preciseert dat als amendement nr. 19 wordt herzien, ook dit amendement zal moeten worden herschreven.

Amendement nr. 5 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Karine Lalieux (PS) en de heer Philippe Blanchart (PS) strekt ertoe artikel 95/2, § 4, tweede lid, te wijzigen, opdat ook de vertegenwoordigers van de ziekenfondsen zitting kunnen hebben in het Tariferingsbureau en er hun deskundigheid kunnen inbrengen. Omdat de ziekenfondsen dit type verzekeringen niet mogen aanbieden, trekt mevrouw Lalieux haar amendement in.

Amendement nr. 6 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe te preciseren welke deskundigen voor het Tariferingsbureau kunnen worden aangetrokken. *Mevrouw Lalieux* wenst echter dat er geen beperkingen komen aangaande de aard van de deskundigen die voor de werkzaamheden van het Tariferingsbureau in aanmerking komen. Het lid wenst terzake dan ook niet in nadere bepalingen te voorzien. Zij trekt bijgevolg haar amendement nr. 6 in.

Amendement nr. 7 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe artikel 95/2, § 3, zesde lid, aan te vullen, teneinde te preciseren dat de beslissing om deskundigen aan te trekken, wordt genomen bij gewone meerderheid van de leden van het Tariferingsbureau.

Amendement nr. 8 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe in artikel 95/2, § 3, zesde lid, een zin in te voegen, teneinde te preciseren dat de Koning de vergoeding bepaalt van de deskundigen waarop het Tariferingsbureau een beroep kan doen om efficiënt te werken.

Amendement nr. 9 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe in artikel 95/2, § 3, zevende lid, te preciseren dat de voor Volksgezondheid bevoegde minister, bovenop de ministers die bevoegd zijn voor Verzekeringen en Consumentenzaken, een waarnemer kan afvaardigen naar het Tariferingsbureau. Wat het vraagstuk van de beoordeling van het gezondheidsgerelateerde risico betreft, is voor het Tariferingsbureau een belangrijke rol weggelegd. Het is dan ook logisch dat ook de voor Volksgezondheid bevoegde minister bij dat Bureau een waarnemer kan afvaardigen.

Amendement nr. 10 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) beoogt in het voorgestelde artikel 95/2, § 4, tweede lid, woorden te vervangen zodat in de wet duidelijk wordt aangegeven dat één weigering van een verzekeringsaanvraag

de Tarification et d'accélérer ainsi le déroulement de la procédure, ce qui capital dans la problématique traitée. M. Clarinval précise que si l'amendement n° 19 est revu, le présent amendement devra lui aussi être reformulé.

L'amendement n° 5 (DOC 52 1977/005) de Mme Karine Lalieux (PS) et M. Philippe Blanchart (PS) vise à modifier l'article 95/2, § 4, alinéa 2, pour que des représentants des mutualités puissent siéger au bureau de tarification et y apporter toute leur expertise. Mme Lalieux souligne que les mutualités ne pourront pas proposer ce type d'Assurances et retire dès lors son amendement.

L'amendement n° 6 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à préciser la nature des experts que le bureau de tarification peut s'adjoindre. Pour ne pas restreindre le type d'experts pouvant être conviés aux travaux du bureau, Mme Lalieux préfère ne pas préciser leur nature et retire par conséquent son amendement.

L'amendement n° 7 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à compléter l'article 95/2, § 3, alinéa 6, afin de préciser que la décision de s'adjoindre des experts est prise à la majorité simple des membres du bureau de tarification.

L'amendement n° 8 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à insérer une phrase à l'article 95/2, § 3, alinéa 6, afin de préciser que le Roi doit prévoir la rémunération des experts que le bureau de tarification peut s'adjoindre pour fonctionner efficacement.

L'amendement n° 9 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à préciser dans l'article 95/2, § 3, alinéa 7, que le ministre en charge de la Santé, en plus des ministres en charge des Assurances et de la Protection des consommateurs, pourra aussi déléguer un observateur auprès du bureau de tarification. Eu égard à l'importance du bureau de tarification dans la problématique de l'évaluation du risque lié à la santé, il est logique que le ministre de la Santé puisse également déléguer un observateur auprès du bureau de tarification.

L'amendement n° 10 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à opérer un remplacement de termes dans l'article 95/2, § 4, alinéa 2, afin qu'il soit clairement mentionné, dans la loi, qu'un seul refus d'assurance est suffisant pour faire appel au

volstaat om op het Tariferingsbureau een beroep te kunnen doen. Bedoeling is dus ook in de gedragscode te zorgen voor duidelijkheid wat het aantal weigeringen betreft om op het Tariferingsbureau een beroep te kunnen doen.

Met hun amendement n° 11 (DOC 52 1977/005) beogen *mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS)* in het voorgestelde artikel 95/2, § 4, tweede lid, de woorden de woorden “die hoger is dan de in de gedragscode vastgestelde grens” te vervangen door de woorden “die anderhalve keer het totale jaarlijkse kostenpercentage van de betrokken lening overschrijdt”. Dit amendement wijzigt de omschrijving van het premieniveau dat wordt gelijkgeschakeld met een weigering, door voor te stellen zich te laten leiden door de in Frankrijk vigerende bepalingen van de AERAS-overeenkomst, zoals dat voor de voorgestelde termijn van vijf weken het geval is. *Mevrouw Lalieux* preciseert dat deze technische aangelegenheid grondiger moet worden besproken.

De heer Joseph George (cdH) wijst op de noodzakelijke coördinatie van de tekst, rekening houdend met de diverse ingediende amendementen. Voorts herinnert hij eraan dat krachtens amendement nr. 19 de premie wordt opgesplitst in de basispremie en de bijpremie die om medische reden wordt aangerekend naargelang de medische toestand van de kandidaat-verzekeringnemer, wat voor meer duidelijkheid zorgt wat de bijpremie betreft. *De heer George* is bereid een discussie te voeren over het niveau van de bijpremie waarboven het systeem van standaardtarifiering in werking treedt. De mogelijkheid om een beroep te doen op een Tariferingsbureau moet in ieder geval duidelijk worden vermeld in de kennisgeving van de verzekeringspremie aan de kandidaat-verzekeringnemer.

Amendement nr. 8 is volgens *mevrouw Katrien Partyka (CD&V)* niet onontbeerlijk omdat dit punt al in artikel 4 van het wetsvoorstel wordt geregeld. De spreker heeft geen opmerkingen over de amendementen nrs. 9 en 10. Inzake amendement nr. 11 vraagt *mevrouw Partyka* zich af of dat wel de beste manier is om het premieniveau te bepalen. Ze merkt op dat het totale jaarlijkse kostenpercentage alleen voor de consumentkredieten geldt en niet voor de hypotheaire kredieten. *Mevrouw Partyka* stelt voor met marges te werken.

De medewerker van de vice-eersteminister en minister van Financiën stipt aan dat er drie mogelijkheden zijn om de minimumpremie te bepalen waarboven het recht op solidariteit ontstaat: ofwel wordt dat minimum bepaald naargelang de gezondheidstoestand van de persoon, ofwel wordt het bepaald naargelang het totale jaarlijkse kostenpercentage (wat inderdaad een probleem doet

bureau de tarification. Il s'agit donc aussi de baliser le code de bonne conduite par rapport au nombre de refus permettant de faire appel au bureau de tarification.

L'amendement n° 11 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à remplacer, dans l'article 95/2 proposé, § 4, alinéa 2, les mots “la limite fixée par le code de bonne conduite” par les mots “1,5 fois le taux annuel effectif global du prêt concerné”. Cet amendement modifie la définition du niveau de primes assimilé à un refus en proposant de s'inspirer, comme pour le délai de cinq semaines proposé, des dispositions de la convention AERAS en vigueur en France. *Mme Lalieux* précise que ce point technique devra être rediscuté.

M. Joseph George (cdH) attire l'attention sur la nécessaire coordination du texte compte tenu des divers amendements déposés. Il rappelle par ailleurs que l'amendement n° 19 prévoit de scinder la prime entre la prime de base et la surprime calculée en fonction de la situation médicale du candidat à l'assurance, ce qui garantit la visibilité de la surprime. Sur la question du niveau de surprime à partir duquel le système de tarification standardisée intervient, *M. George* se dit ouvert à la discussion. La possibilité de recourir à un bureau de tarification devra en tout cas être clairement mentionnée dans la notification de la prime d'assurance au candidat à l'assurance.

Mme Katrien Partyka (CD&V) estime que l'amendement n° 8 n'est pas indispensable dans la mesure où l'article 4 de la proposition de loi règle déjà ce point. L'intervenante n'a pas de remarque à formuler sur les amendements n°s 9 et 10. S'agissant de l'amendement n° 11, *Mme Partyka* se demande s'il s'agit de la meilleure façon de déterminer le niveau de prime. Elle fait remarquer que le taux annuel effectif global est un taux qui ne s'applique qu'aux crédits à la consommation et pas aux crédits hypothécaires. *Mme Partyka* suggère de travailler avec une fourchette.

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances indique qu'il y a trois possibilités pour fixer le seuil de prime à partir duquel le droit à la solidarité s'ouvre: soit ce seuil est fixé en fonction de l'état de santé de la personne, soit il est fixé en fonction du taux annuel effectif global, ce qui pose effectivement un problème pour les crédits hypothécaires, soit ce seuil

rijzen voor de hypothecaire kredieten), ofwel wordt het bepaald als een bijpremie ten aanzien van een normale premie, zoals dat in amendement nr. 23 het geval is. In die hypothese moet de normale premie worden bepaald om op grond daarvan het niveau van de bijpremie die het recht op solidariteit opent, te kunnen vaststellen. De medewerker van de minister stelt voor in twee minimum-bedragen te voorzien: een minimumbedrag dat toegang geeft tot het solidariteitsmechanisme en een minimumbedrag waarboven dat mechanisme niet meer van toepassing hoeft te zijn omdat de persoon niet langer kan worden verzekerd. De spreker legt er de nadruk op dat die minimumbedragen heel grondig moeten worden bepaald, omdat ze een voorwaarde zijn voor het hele solidariteitsmechanisme en voor de financiële bedragen die nodig zijn om het te financieren. Hij voegt eraan toe dat in het in amendement nr. 23 vervatte regeling het recht op solidariteit onvoorwaardelijk is als de bijpremie de drempel van 200% bereikt, terwijl volgens het wetsvoorstel de kandidaat-verzekeringnemer de keuze heeft een beroep te doen op een tarifieringsbureau.

Volgens *mevrouw Cathy Plasman (sp.a)* mag in artikel 95/2, § 4, tweede lid, het zinsdeel “volgens de voorwaarden bepaald in de gedragscode” worden weggelaten als de voorwaarde van één weigering volstaat om een beroep te mogen doen op het Tarifieringsbureau.

De heer Joseph George (cdH) vindt dat de kwestie van het aantal weigeringen moet worden besproken. Mag men de concurrentie niet doen spelen door twee aanvragen te eisen? Dat zou bovendien de mogelijkheid bieden te voorkomen dat een verzekeraar om louter strategische redenen tracht zich uit een dergelijke sector terug te trekken, zoals de banken in het verleden voor bepaalde activiteiten hebben gedaan.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) vindt dat als men twee weigeringen eist, men de termijnen maximaal moet beperken teneinde langdurige procedures te voorkomen.

De medewerker van de vice-eersteminister en minister van Financiën geeft aan dat ervoor moet worden gezorgd dat de sector niet alle dossiers aan het Tarifieringsbureau verzendt van zodra de kandidaat-verzekeringnemer het minste gezondheidsprobleem heeft.

De heer Joseph George (cdH) is het daarmee eens. Hij attendeert erop dat de meeste schuldsaldoverzekeringscontracten rechtstreeks bij de banken worden gesloten en niet via een makelaar. De banken zijn echter geneigd die contracten over te zenden aan het Tarifieringsbureau. Het is dan ook wenselijk twee weigeringen te eisen maar tegelijkertijd ook strikte termijnen op te leggen voor de verzekeraars.

est déterminé en termes de surprime par rapport à une prime normale, comme cela est fait dans l'amendement n° 23. Dans cette hypothèse, la prime normale doit être définie pour pouvoir en déduire le niveau de surprime ouvrant le droit à la solidarité. Le collaborateur suggère de prévoir deux seuils: un seuil d'accès au mécanisme de solidarité et un seuil à partir duquel ce mécanisme ne doit plus intervenir parce que la personne n'est plus assurable. L'intervenant insiste sur le fait que ces seuils doivent être définis très sérieusement car ils conditionnent tout le mécanisme de solidarité et les montants financiers nécessaires à le financer. Il ajoute que dans le système retenu dans l'amendement n°23, le droit à la solidarité est inconditionnel à partir du moment où la surprime atteint le seuil de 200% tandis que dans la proposition de loi, le candidat à l'assurance dispose d'un choix de recourir à un bureau de tarification.

Mme Cathy Plasman (sp.a) estime que le morceau de phrase “selon les conditions prévues dans le code de bonne conduite” peut être supprimé dans l'article 95/2, § 4, alinéa 2 si la condition d'un seul refus suffit pour pouvoir recourir au bureau de tarification.

M. Joseph George (cdH) estime que la question du nombre de refus doit être discutée. Ne peut-on faire jouer la concurrence en exigeant deux demandes? Cela permettrait en outre d'éviter le scénario d'un assureur qui, pour des raisons de pure stratégie, essaierait de se dégager d'un tel secteur, comme les banques l'ont fait pour certaines activités par le passé.

Mme Karine Lalieux (PS) estime que si on exige deux refus, il faut réduire au maximum les délais pour éviter des procédures de longue durée.

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances, souligne qu'il faut veiller à ce que le secteur ne transfère pas tous les dossiers au bureau de tarification dès que le candidat à l'assurance présente le moindre problème de santé.

M. Joseph George (cdH) partage cette analyse; il rappelle que la plupart des contrats d'assurance de solde restant dû sont conclus directement auprès des banques et non via un courtier. Or, les banques sont enclines à transférer vers le bureau de tarification ces contrats. Dès lors, il est souhaitable d'exiger deux refus mais en même temps d'imposer des délais stricts dans le chef des assureurs.

De medewerker van de vice-eerste minister en minister van Financiën stipt aan dat de in amendement nr. 23 vervatte regeling, die berust op het toezicht op de tarifiering, de mogelijkheid biedt dat probleem te omzeilen.

Amendement n° 33 (DOC 52 1977/007) van de heer Clarinval (MR) is een subamendement op amendement nr. 20 (DOC 52 1977/006). Het beoogt de tekst ervan te vervangen.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) wijst erop dat amendement nr. 33 in de oprichting van een "Opvolgingsbureau voor de Tarifiering" voorziet en ze preciseert daarvan de samenstelling en de werkingwijze. Ze stipt aan dat dit Bureau zal worden voorgezeten door een onafhankelijk magistraat en dat het dwingende voorstellen zal doen.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) trekt de amendementen nrs. 5, 6, 7, 8, 9 en 10 (DOC 52 1977/005) in omdat het bereikte compromis voldoening geeft. Ze stipt aan dat het Opvolgingsbureau voor de Tarifiering zal worden voorgezeten door een onafhankelijk magistraat en dat het kan worden bijgestaan door deskundigen.

De heer Joseph George (cdH) merkt op dat het niet langer om een Tarifieringsbureau gaat maar om een Opvolgingsbureau voor de Tarifiering. De regeling is minder log en doet een beroep op een Compensatiekas die het verhoogde risico van de verzekeraar compenseert. De onafhankelijkheid van het Opvolgingsbureau voor de Tarifiering wordt gewaarborgd door de aanwezigheid van een onafhankelijk magistraat.

Mevrouw Cathy Plasman (sp.a) vraagt waarom in het Opvolgingsbureau voor de Tarifiering geen enkele door de minister voor Consumentenzaken afgevaardigde waarnemer zitting heeft. Ze betreurt die situatie omdat consumentenbescherming een van de krachtlijnen van het wetsvoorstel is.

Mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld) antwoordt dat de voorkeur werd gegeven aan een soepele en eenvoudige oplossing, waarbij de twee belangrijkste ministers die over die aangelegenheid gaan (de voor Volksgezondheid bevoegde minister en de voor Verzekeringen bevoegde minister) bij de zaak worden betrokken.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) stipt aan dat het om een compromisoplossing gaat want de consumentenbescherming is wel degelijk een fundamentele aangelegenheid.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!) betreurt dat de kwestie van de consumentenbescherming in ruime mate uit de tekst is weggelaten. Ze wenst dat

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances, souligne que le système retenu dans l'amendement n°23, système basé sur le contrôle de la tarification, permet d'éviter cet écueil.

L'amendement n° 33 (DOC 52 1977/007) de M. Clarinval (MR) et consorts est un sous-amendement à l'amendement 20 (DOC 52 1977/006) et vise à remplacer le texte de cet amendement n°20.

Mme Katrien Partyka (CD&V) souligne que l'amendement n°33 prévoit la mise en place d'un Bureau du suivi de la Tarification et elle précise sa composition et son mode de fonctionnement. Elle souligne que ce Bureau sera présidé par un magistrat indépendant et émettra des propositions contraignantes.

Mme Karine Lalieux (PS) retire les amendements n°s 5, 6, 7, 8, 9 et 10 (DOC 52 1977/005) car le compromis atteint est satisfaisant. Elle souligne que le Bureau du suivi de la Tarification sera présidé par un magistrat indépendant et pourra s'adjoindre des experts.

M. Joseph George (cdH) précise qu'on passe d'un Bureau de Tarification à un Bureau du suivi de la Tarification. Le dispositif est plus léger et fait appel à une Caisse de compensation qui compense le risque accru pris par l'assureur. L'indépendance du Bureau du suivi de la Tarification est assurée par la présence d'un magistrat indépendant à sa présidence.

Mme Cathy Plasman (sp.a) se demande pourquoi aucun observateur délégué par le ministre en charge de la Protection des consommateurs n'est prévu au sein du Bureau du suivi de la Tarification. Elle déplore cette situation car la protection du consommateur est au centre des motivations de la loi.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) répond que la préférence a été donnée à une solution souple et simple, associant les deux principaux ministres concernés par cette matière, en l'occurrence ceux en charge de la Santé publique et des Assurances.

Mme Karine Lalieux (PS) souligne qu'il s'agit d'une solution de compromis car la protection du consommateur est bien une matière fondamentale.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen!) déplore que la question de la protection du consommateur ait été largement évacuée du texte et souhaite que le ministre

de voor Consumentenzaken bevoegde minister een waarnemer kan afvaardigen binnen het Bureau.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) repliceert dat het aspect “consumentenbescherming” in aanmerking zal worden genomen, ook als de voor Consumentenzaken bevoegde minister geen waarnemer afvaardigt in het Bureau.

De heer Joseph George (cdH) herinnert eraan dat over de evaluatie van de wet een rapport zal worden overgezonden aan de Kamer; die zal dus de tenuitvoerlegging van de wet kunnen nagaan.

De heer Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!) vraagt zich af hoe de toegang tot het Opvolgingsbureau voor de Tarifiering geregeld is.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) antwoordt dat die kwestie in amendement nr. 36 (DOC 52 1977/007) aan bod komt.

Volgens *mevrouw Josée Lejeune (MR)* vervangt amendement nr. 33 de amendementen nrs. 20 en 21. Daarom stelt zij voor amendement nr. 20 in te trekken.

Mevrouw Katrin Jadin (MR) bevestigt dat amendement nr. 20 inderdaad moet worden ingetrokken.

De heer Peter Logghe (VB) wenst te weten wat er gebeurt als het Opvolgingsbureau voor de Tarifiering geen bindend advies heeft uitgebracht binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen. Hoe wordt de premie in dat geval vastgesteld?

De medewerker van de vice-eersteminister en minister van Financiën antwoordt dat zulks kan worden geregeld via het huishoudelijk reglement waarover dergelijke organen beschikken.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) trekt amendement nr. 11 (DOC 52 1977/005) in.

Art. 3/1 (nieuw)

Amendement nr. 12 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt tot invoeging in de wet van een artikel 95/2/1, teneinde een Studie- en follow-upcommissie voor de schuldsaldoverzekering van mensen met een verhoogd gezondheidsrisico op te richten. Die onafhankelijke commissie moet erop toezien dat de bepalingen van deze wet terdege in acht worden genomen en dat de partijen hun verbintenissen naleven. Bovendien is er nood aan een onafhankelijke instantie die bij machte is onderzoek te bestellen en te

en charge de la protection du consommateur puisse déléguer un observateur au sein du Bureau.

Mme Katrien Partyka (CD&V) rétorque que la dimension “protection du consommateur” sera prise en compte, même si le ministre en charge de la protection du consommateur n’envoie pas d’observateur au Bureau.

M Joseph George (cdH) rappelle que la Chambre recevra un rapport sur l’évaluation de la loi et pourra donc la contrôler.

M. Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!) se demande comment l’accès au Bureau du suivi de la Tarification est réglé.

Mme Karine Lalieux (PS) répond que cette question est traitée par l’amendement n°36 (DOC 52 1977/007).

Mme Josée Lejeune (MR) estime que l’amendement n°33 remplace les amendements n°s 20 et 21 et propose dès lors de retirer l’amendement n°20.

Mme Katrin Jadin (MR) confirme que l’amendement n° 20 doit effectivement être retiré.

M. Peter Logghe (VB) souhaite savoir ce qu’il advient si le Bureau du suivi de la Tarification n’a pas remis d’avis contraignant dans le délai de quinze jours prévu. Comment la prime est-elle alors fixée?

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances répond que cela peut être réglé dans le Règlement d’ordre intérieur qui existe pour de tels organes.

L’amendement n° 11 (DOC 52 1977/005) est retiré par Mme Karine Lalieux (PS).

Art. 3/1 (nouveau)

L’amendement n°12 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à insérer un article 95/2/1 en vue de créer une Commission d’études et de suivi en ce qui concerne les Assurances de solde restant dû pour les personnes présentant un risque sanitaire accru. Cette Commission indépendante s’assurerait de l’application correcte des dispositions de la présente loi et du respect des engagements des parties. Il est également indispensable de pouvoir bénéficier d’un organe indépendant ayant la capacité de commander et

valideren waarin de laatste medische ontwikkelingen duidelijk worden aangegeven.

Mevrouw Lalieux geeft aan dat zij — gezien de moeizame oefening die de oprichting van een nieuwe instantie toch is — er niets op tegen zou hebben dat die follow-up door een bestaande instantie wordt uitgevoerd, weliswaar op voorwaarde dat aan de uitgangspunten ervan niet wordt geraakt.

Ook mevrouw Kattrin Jadin (MR) geeft toe dat de procedure behoorlijk log is; daarom stelt zij voor die taken aan de Commissie voor Verzekeringen toe te vertrouwen.

Volgens mevrouw Sofie Staelraeve (Open Vld) beschikken de overheden over voldoende instanties om soortgelijk onderzoek én andere vergelijkbare taken uit te voeren. Men moet zo efficiënt mogelijk te werk gaan en de procedures zo licht mogelijk houden.

Mevrouw Josée Lejeune (MR) beklemtoont dat wordt voorgesteld dat van de leden van de Studie- en follow-upcommissie onder meer twee leden de ziekenfondsen zullen vertegenwoordigen.

Mevrouw Cathy Plasman (sp.a) stelt voor zich te informeren over het Franse systeem, en na te gaan hoe de opvolging in Frankrijk gebeurt.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) preciseert dat talloze ingediende amendementen (meer bepaald inzake de termijnen, het niveau van de bijpremies of de instelling van een opvolgingscommissie) geënt zijn op de Franse regeling. Die regeling, die in Frankrijk naar behoren functioneert, stelt alle aanvragers van een schuldsaldoverzekerings in staat een dergelijke verzekering te sluiten.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) bevestigt dat de voorgestelde regeling gebaseerd is op het Franse AERAS-systeem, waarvan men evaluatierapporten op het internet vindt.

Amendement nr. 34 (DOC 52 1977/007) van de heer Clarinval (MR) c.s. strekt ertoe een artikel 95/2/1 in te voegen. Dit artikel bepaalt dat de Commissie voor Verzekeringen belast is met de evaluatie van deze wet. Met dat doel bezorgt zij tweejaarlijks een verslag aan de Koning en aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) voegt eraan toe dat dit verslag gepaard zal gaan met een door het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) verrichte studie, die beoordeelt of de door de verzekeraars

de valider des études mettant en évidence les progrès des sciences médicales.

Mme Lalieux souligne que la création d'un organe nouveau est une démarche lourde et se dit ouverte à ce que ces missions de suivi soit assumées par un organisme existant mais en conservant la philosophie.

Mme Kattrin Jadin (MR) admet que la démarche est assez lourde et suggère d'examiner de confier ces tâches à la Commission des Assurances.

Mme Sofie Staelraeve (Open Vld) estime qu'il existe suffisamment d'organes au sein des pouvoirs publics pour effectuer ce type d'études et autres missions de ce type. Il faut veiller à travailler de la façon la plus efficace possible, un minimum de lourdeurs dans les procédures.

Mme Josée Lejeune (MR) souligne que dans la composition de la Commission d'études et de suivi, il est prévu deux membres des mutualités.

Mme Cathy Plasman (sp.a) suggère de s'informer sur le système français et de voir comment le suivi y est assuré.

Mme Karine Lalieux (PS) précise que nombre d'amendements déposés, notamment au niveau des délais, du niveau de surprime ou de l'instauration d'une commission de suivi, sont calqués sur le système français qui fonctionne bien et permet à l'ensemble des candidats à l'assurance solde restant dû de pouvoir conclure une telle assurance.

Mme Katrien Partyka (CD&V) confirme que le dispositif proposé se base sur le système français AERAS sur lequel des rapports d'évaluation sont disponibles en ligne.

L'amendement n° 34 (DOC 52 1977/007) de M. Clarinval (MR) et consorts vise à insérer un article 95/2/1 qui prévoit que la Commission des Assurances sera chargée d'évaluer l'application de la loi et remettra tous les deux ans un rapport à cet effet au Roi et à la Chambre des Représentants.

Mme Lalieux (PS) ajoute que le Centre fédéral d'expertise des soins de santé (KCE) complètera ce rapport par une étude sur l'adéquation des tarifs eu égard à l'évolution des techniques médicales, laquelle étude

gehanteerde tarifiering afgestemd is op de evolutie van de geneeskundige technieken. Die studie is een essentieel element om de wet te evalueren, en vormt, indien nodig, een tegenwicht voor de verzekeraars.

Zij trekt vervolgens amendement nr. 12 (DOC 52 1977/005) in.

De heer Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!) vreest dat de consumenten en de patiënten hun stem niet zullen kunnen laten horen in de Commissie voor Verzekeringen. Hij wenst dat wordt nagegaan of de vergoeding kan worden bepaald van de deskundigen die kunnen worden aangewezen in het kader van de werkzaamheden van de Commissie voor Verzekeringen. Hij beklemtoont tot slot het belang van de in uitzicht gestelde evaluatie.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) merkt op dat de Commissie voor Verzekeringen uitgebalanceerde adviezen uitbrengt, waarin rekening wordt gehouden met het standpunt van de consumenten en van de patiënten.

De medewerker van de vice-eersteminister en minister van Financiën geeft aan dat wel degelijk is voorzien in een vergoeding voor de deskundigen bij de Commissie voor Verzekeringen.

Art. 4

Amendement nr. 13 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Karine Lalieux (PS) en de heer Philippe Blanchart (PS) strekt ertoe in het voorgestelde artikel 95/3, § 1, tweede lid, de woorden "om de twee jaar" te vervangen door de woorden "elk jaar". Het ligt in de bedoeling beter rekening te houden met de geneeskundige vooruitgang en de gevolgen daarvan voor de toegangsvoorwaarden en de tarieven van het Tarifieringsbureau voor de schuld-saldoverzekerings. Volgens mevrouw Karine Lalieux volstaat een tweejaarlijks onderzoek. Om die reden trekt zij amendement nr. 13 in.

Amendement nr. 14 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt ertoe het voorgestelde artikel 95/3, § 1, tweede lid, te vervangen door wat volgt: "Het bureau herzielt om de twee jaar zijn toegangsvoorwaarden en tarieven in het licht van de conclusies van de door de Studie- en follow-upcommissie gevalideerde studies". Het ligt in de bedoeling er rekening mee te houden dat een Studie- en follow-upcommissie zal worden opgericht, alsook de conclusies van de door die commissie uitgebrachte adviezen in overweging te nemen. Mevrouw Lalieux voegt eraan toe dat dit amendement, als de bij amendement nr. 12 voorgestelde oprichting van de Studie- en follow-upcommissie niet doorgaat, nutteloos wordt en zal worden ingetrokken.

sera un élément essentiel de l'évaluation de la loi et, le cas échéant, un contrepoids aux assureurs.

Mme Lalieux retire l'amendement n° 12 (DOC 52 1977/005).

M. Ronny Balcaen (Ecolo-Groen!) craint que les consommateurs et les patients ne puissent se faire entendre au sein de la Commission des Assurances et souhaite que soit examiné la possibilité de prévoir le défrayement des experts qui pourraient être désignés dans le cadre des travaux de la Commission des Assurances. Il souligne l'importance de l'évaluation prévue.

Mme Katrien Partyka (CD&V) fait remarquer que la Commission des Assurances émet des avis équilibrés et qui prennent en compte la position des consommateurs et des patients

Le collaborateur du vice-premier ministre et ministre des Finances précise qu'il est prévu un défrayement pour les experts au sein de la Commission des Assurances.

Art. 4

L'amendement n° 13 (DOC 52 1977/005) de Mme Karine Lalieux (PS) et M. Philippe Blanchart (PS) vise à remplacer, dans l'article 95/3 proposé, § 1er, alinéa 2 proposé, les mots "tous les deux ans" par "chaque année" et ce, afin de pouvoir prendre mieux en compte les progrès de la médecine et leur impact sur les conditions d'accès et les tarifs du bureau de tarification en matière d'Assurances solde restant dû. Mme Lalieux estime qu'un examen tous les deux ans peut suffire et retire par conséquent l'amendement n°13.

L'amendement n° 14 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Philippe Blanchart (PS) vise à remplacer, dans l'article 95/3 proposé, § 1er, alinéa 2, proposé, "des données scientifiques les plus récentes (...) à la suite de leur état de santé" par les mots "des conclusions des études validées par la Commission d'études et de suivi". Il s'agit de prendre en compte la création d'une Commission d'études et de suivi et les conclusions que cette Commission tirera. Mme Lalieux ajoute que si la création de la Commission d'études et de suivi prévue par l'amendement n°12 n'est pas retenue, cet amendement perd son sens et sera retiré.

Amendement nr. 15 (DOC 52 1977/005) van mevrouw Lalieux (PS) en de heer Blanchart (PS) strekt tot vervanging van het voorgestelde artikel 95/3, § 2, eerste lid, teneinde de verzekeraar een informatieplicht op te leggen. Die informatie heeft betrekking op het weigeren, het uitstellen of het uitsluiten van een verzekering dan wel op het aanrekenen van een bijpremie. Bovendien moet de verzekeraar de kandidaat-verzekeringnemer duidelijk meedelen dat hij contact mag opnemen met de arts van de verzekeringsonderneming, en moet hij de contactgegevens vermelden van de bemiddelingsinstantie inzake schuldsaldoverzekeringen. Het is van essentieel belang dat aan deze wet ruim bekendheid wordt gegeven; de verzekeraars, die in contact komen met het publiek, moeten bijdragen tot de bekendmaking van de inhoud ervan.

Amendement nr. 21 (DOC 52 1977/006) van de heer David Clarinval (MR) en mevrouw Katrin Jadin (MR) strekt tot vervanging van artikel 4, dat een artikel 95/3 in uitzicht stelt. Het ligt in de bedoeling de samenstelling en de werking van het Opvolgingsbureau voor de Tarifiering te preciseren.

De heer Clarinval voegt eraan toe dat dit amendement de amendementen nrs. 19 en 20 aanvult; hij sluit zich bij die amendementen aan.

Volgens *mevrouw Josée Lejeune (MR)* vervangt amendement nr. 33 de amendementen nrs. 20 en 21; daarom stelt zij voor amendement nr. 21 in te trekken.

Mevrouw Katrin Jadin (MR) bevestigt dat amendement nr. 21 (DOC 52 1977/006) inderdaad moet worden ingetrokken.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) trekt de amendementen nrs. 13, 14 en 15 (DOC 52 1977/005) in.

Art. 5

Amendement nr. 22 (DOC 52 1977/006) van de heer David Clarinval (MR) en mevrouw Katrin Jadin (MR) strekt tot vervanging van artikel 5, teneinde het voorgestelde artikel 95/4 anders te verwoorden, en aldus de taken en de werking van de Compensatiekas te preciseren.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) geeft aan dat het wetsvoorstel voorziet in een dergelijke Compensatiekas.

Amendement nr. 35 (DOC 52 1977/007) van de heer Clarinval (MR) c.s. is een subamendement op amendement nr. 22; het gaat om een technische verbetering.

L'amendement n° 15 (DOC 52 1977/005) de Mme Lalieux (PS) et M. Blanchart (PS) vise à remplacer l'alinéa 1 de l'article 95/3 proposé, § 2, afin d'instaurer une obligation d'information dans le chef de l'assureur. Cette information portera sur le refus, l'ajournement, l'exclusion ou la surprime. En outre, l'assureur devra clairement mentionner la possibilité de contacter le médecin de l'entreprise d'assurance ainsi que les coordonnées de l'organe de conciliation en matière d'assurance solde restant dû. Il est essentiel de faire connaître cette loi et les assureurs, qui sont en contact avec le public, doivent contribuer à la diffusion de son contenu.

L'amendement n° 21 (DOC 52 1977/006) de M. David Clarinval (MR) et Mme Katrin Jadin (MR) vise à remplacer l'article 4 afin de remplacer l'article 95/3 proposé. Il s'agit de préciser la composition et le fonctionnement du Comité de suivi de la Tarification.

M. Clarinval ajoute que cet amendement vient compléter les amendements n°s 19 et 20 auxquels il se rattache.

Mme Josée Lejeune (MR) estime que l'amendement n°33 remplace les amendements n°s 20 et 21 et propose dès lors de retirer l'amendement n°21.

Mme Katrin Jadin (MR) confirme que l'amendement n° 21 (DOC 52 1977/006) doit effectivement être retiré.

Mme Karine Lalieux (PS) retire les amendements n°s 13, 14 et 15 (DOC 52 1977/005).

Art. 5

L'amendement n° 22 (DOC 52 1977/006) de M. Clarinval (MR) et Mme Jadin (MR) vise à remplacer l'article 5 afin de reformuler l'article 95/4 proposé et préciser ainsi la mission et le mode de fonctionnement de la Caisse de compensation.

Mme Katrien Partyka (CD&V) précise que la proposition de loi prévoit une telle Caisse de compensation.

L'amendement n° 35 (DOC 52 1977/007) de M. Clarinval (MR) et consorts est un sous-amendement à l'amendement 22 (DOC 52 1977/006) et constitue une correction technique.

Art. 6

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 6/1 tot 6/4 (*nieuw*)

Amendement nr. 23 (DOC 52 1977/006) van de heer *Clarival (MR)* en mevrouw *Jadin (MR)* strekt ertoe de artikelen 6/1 en 6/2 in te voegen, ter precisering van de waarde van de bijpremie (tussen 200 en 800%) waarvoor de Compensatiekas volgens die solidariteitsregeling moet optreden.

De heer *Clarival (MR)* c.s. dient als subamendement op amendement nr. 23 amendement nr. 36 (DOC 52 1977/007) in, ter vervanging van de tekst van dat amendement nr. 23.

De heer *Joseph George (cdH)* geeft aan dat het de bedoeling is de interventievoorwaarden voor de Compensatiekas te preciseren, met name de ondergrens, uitgedrukt in een percentage van de basispremie, die op 200% wordt vastgelegd. Boven die ondergrens moet de verzekeraar de Compensatiekas doen optreden. Boven een maximumwaarde treedt de Compensatiekas niet langer op. De Koning bepaalt de ondergrens en het maximum, opdat die tegemoet komen aan een noodzakelijke solidariteit met de betrokken verzekeringnemers. De basispremie wordt gelijkgesteld met de laagste premie die de verzekeringsonderneming voor iemand met dezelfde leeftijd aanbiedt.

Mevrouw *Cathy Plasman (sp.a)* vraagt zich af op welke grondslag het maximumbedrag werd bepaald waaronder de Compensatiekas optreedt. Hoe werd de gestandaardiseerde waarborg vastgelegd?

Mevrouw *Katrin Jadin (MR)* antwoordt dat het gaat om een formulering die zo goed als mogelijk waarborgt dat de regeling tegemoet komt aan de noodzakelijke solidariteit met de betrokken verzekeringnemers.

De heer *Joseph George (cdH)* licht toe dat de gestandaardiseerde waarborg het *quod plerumque fit* beoogt, te weten het grootste aantal gevallen in een identieke situatie; de waarborg is bedoeld voor mensen die een eerste woning kopen, met een maximumprijs van 200 000 euro. De spreker herinnert eraan dat de sector zelf die voorziening zal financieren; uiteindelijk zal die dus betaald worden door de verzekeringnemers die geen verhoogd risico lopen. Die solidariteit moet dan ook redelijk van aard zijn. Voor wie een buitensporig hoog risico loopt, mag de voorziening redelijkerwijs geen tegemoetkoming verstrekken. De Koning zal het maximumbedrag bepalen.

Art. 6

Cet article ne suscite pas de commentaire.

Art. 6/1 à 6/4 (*nouveaux*)

L'amendement n° 23 (DOC 52 1977/006) de *M. Clarival et Mme Jadin* vise à insérer les articles 6/1 et 6/2 afin de préciser les valeurs de la surprime (entre 200 et 800%) pour lesquelles la Caisse de compensation est tenue d'intervenir dans ce mécanisme de solidarité.

L'amendement n° 36 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarival (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement 23 (DOC 52 1977/006) dont il vise à remplacer le texte.

M. Joseph George (cdH) précise qu'il s'agit de préciser les conditions d'intervention de la Caisse de compensation, notamment le seuil minimal exprimé en pourcentage de la prime de base, lequel est fixé à 200%. Au-delà de ce seuil de 200%, l'assureur est tenu de faire intervenir la Caisse de compensation. Au-delà d'un plafond, la Caisse de compensation n'intervient plus. Le Roi fixe le seuil et le plafond afin qu'ils répondent à une nécessaire solidarité envers les preneurs d'assurance concernés. La prime de base est assimilée à la prime la plus basse proposée par l'entreprise d'assurance pour une personne du même âge.

Mme Cathy Plasman (sp.a) se demande sur quelle base le plafond d'intervention de la Caisse est déterminé. Comment la garantie standardisée a-t-elle été fixée?

Mme Katrin Jadin (MR) répond qu'il s'agit d'une formulation qui garantit au mieux que le dispositif réponde à la nécessaire solidarité envers les preneurs d'assurance concernés.

M. Joseph George (cdH) précise que la garantie standardisée vise le *quot perum que fit*, c'est-à-dire les cas les plus nombreux se trouvant dans une situation identique; la garantie vise des personnes qui achètent une première habitation d'un prix maximum de 200 000 euros. L'intervenant rappelle que c'est le secteur même qui financera le dispositif, c'est-à-dire en fin de compte les assurés qui ne sont pas dans une situation de risque aggravé. Cette solidarité doit par conséquent être raisonnable. Pour les personnes qui présentent un risque hors de proportion, le dispositif ne peut pas raisonnablement intervenir. Le plafond sera fixé par le Roi.

Amendement nr. 26 (DOC 52 1977/006) van mevrouw Katrien Partyka (CD&V) strekt ertoe een artikel 6/1 in te voegen, tot invoeging in de wet van een artikel 95/6, dat in sancties voorziet ingeval een verzekeraar de bij het voorgestelde artikel 95/1 omschreven gedragscode niet in acht neemt. De opsporing, vaststelling en vervolging van die overtredingen zullen gebeuren overeenkomstig de regels die worden opgesomd in de wet op de handelspraktijken in plaats van op grond van nieuwe sancties.

Amendement nr. 16 (DOC 52 1977/006) van de heer David Clarinval (MR) en mevrouw Kattrin Jadin (MR) strekt ertoe een artikel 6/3 in te voegen, ter precisering van de werkingssfeer van het wetsvoorstel. In een eerste stadium zou de werkingssfeer welomlijnd zijn, en beperkt tot de soorten verzekeringen waarbij de moeilijkheden het meest acuut zijn. Later zou een verruiming tot andere soorten verzekeringen kunnen worden overwogen.

Mevrouw Karine Lalieux (PS) geeft aan dat de met dat amendement aangereikte verduidelijking in de goede richting gaat.

Volgens mevrouw Katrien Partyka (CD&V) is een oplossing voor de verzekeringsovereenkomsten die de terugbetaling van een woningkrediet garanderen de urgentste aangelegenheid. Zodra de wet in werking is getreden, kan worden overwogen de werkingssfeer ervan tot andere soorten verzekeringen te verruimen.

Amendement nr. 17 (DOC 52 1977/006) van de heer Clarinval (MR) en mevrouw Jadin (MR) strekt ertoe een artikel 6/4 in te voegen, dat bepaalt dat de ter uitvoering van deze wet uitgevaardigde koninklijke besluiten zullen worden voorgesteld door de voor Verzekeringen, Consumentenzaken en Volksgezondheid bevoegde ministers.

Mevrouw Lalieux trekt haar amendement nr. 25 in, aangezien het inhoudelijk identiek is aan amendement nr. 17 (DOC 52 1977/006).

De heer Joseph George (cdH) merkt op dat amendement nr. 25 in uitzicht stelt dat de Commissie voor Verzekeringen vooraf moet worden geraadpleegd, iets waarin amendement nr. 17 niet voorziet. De desbetreffende amendementen zijn dus geenszins identiek.

Amendement nr. 39 (DOC 52 1977/007) van mevrouw Partyka (CD&V) c.s. strekt tot verbetering en aanvulling van amendement nr. 26 over de sancties waarin in geval van niet-naleving van de gedragscode is voorzien.

L'amendement n° 26 (DOC 52 1977/006) de Mme Katrien Partyka (CD&V) vise à insérer un article 6/1 en vue d'introduire un nouvel article 95/6 qui prévoit les sanctions en cas de non respect, par un assureur, du code de bonne conduite défini à l'article 95/1 proposé. La recherche, le constat et la poursuite de ces infractions se feront conformément aux règles énumérées dans la loi sur les pratiques du commerce plutôt que sur la base de nouvelles sanctions.

L'amendement n° 16 (DOC 52 1977/006) de M. David Clarinval et Mme Kattrin Jadin vise à insérer un article 6/3 précisant le champ d'application de la proposition. Dans un premier temps, le champ d'application serait bien déterminé et limité aux types d'assurance où les problèmes se posent de la façon la plus aiguë. Une extension ultérieure à d'autres types d'assurance pourrait ensuite être envisagée.

Mme Karine Lalieux (PS) estime que la clarification apportée par cet amendement va dans le bon sens.

Mme Katrien Partyka (CD&V) est d'avis que le plus urgent est d'apporter une solution aux contrats d'assurance qui garantissent le remboursement d'un crédit habitation. Une fois la loi entrée en vigueur, il pourra être envisagé d'étendre son champ d'application à d'autres types d'assurance.

L'amendement n° 17 (DOC 52 1977/006) de M. Clarinval (MR) et Mme Jadin (MR) vise à insérer un article 6/4 précisant que les arrêtés royaux pris en exécution de cette loi seront proposés par les ministres en charge les Assurances, la Protection des consommateurs et la Santé.

Comme l'amendement n° 25 a le même contenu que l'amendement n° 17, Mme Lalieux retire l'amendement n° 25.

M. Joseph George (cdH) fait remarquer que l'amendement n° 25 stipulait que la Commission des Assurances était consultée préalablement, ce qui n'est pas prévu par l'amendement n° 17. Les amendements en question ne sont donc pas identiques.

L'amendement n° 39 (DOC 52 1977/007) de Mme Partyka (CD&V) et consorts vise à améliorer et compléter l'amendement n° 26 (DOC 52 1977/006) concernant les sanctions prévues en cas de non respect du code de bonne conduite.

Mevrouw Katrien Partyka (CD&V) geeft aan dat de bij de wet op de handelspraktijken bepaalde regels worden genuanceerd doordat een beroep kan worden gedaan op procedures zoals de waarschuwing of de minnelijke schikking. Bovendien biedt dat straffenarsenaal de verzekeringssector de mogelijkheid verzekeraars te straffen die in voorkomend geval de uitgevaardigde regels niet in acht nemen, hetgeen gunstig is voor de sector zelf.

De heer Clarinval (MR) c.s. dient als subamendement op amendement nr. 16 *amendement nr. 38* (DOC 52 1977/007) in, dat ertoe strekt de toepassing van de solidariteitsvoorziening te beperken tot de verzekeringsovereenkomsten die de terugbetaling garanderen van het kapitaal van een hypothecair krediet voor een enige en eigen woning. De Koning zal de werkingssfeer ervan kunnen verruimen tot andere verzekeringsovereenkomsten die de terugbetaling van het kapitaal van een krediet garanderen.

Dezelfde leden dienen als subamendement op amendement nr. 17 ook amendement nr. 28 (DOC 52 1977/007) in, dat ertoe strekt te preciseren dat alleen de voor Verzekeringen en Volksgezondheid bevoegde ministers, en niet ook de voor Consumentenzaken bevoegde minister, zullen deelnemen aan de uitwerking van de koninklijke besluiten ter uitvoering van de wet, met name om de procedure niet te omslachtig te maken.

Art. 7

Amendement nr. 24 (DOC 52 1977/006) *van de heer Clarinval (MR) en mevrouw Jadin (MR)* strekt ertoe artikel 7 weg te laten.

Amendement nr. 37 (DOC 52 1977/007) *van de heer Clarinval (MR) c.s.* strekt ertoe artikel 7 anders te formuleren. Met uitzondering van artikel 2 zullen de wetsartikelen in werking treden op een door de Koning bepaalde datum binnen twaalf maanden, zulks overeenkomstig de uitwerking van de gedragscode. Artikel 2, dat betrekking heeft op de instelling van de gedragscode, treedt evenwel in werking op de dag dat de wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Mevrouw Kattrin Jadin (MR) trekt amendement nr. 24 (DOC 52 1977/006) in.

Mme Katrien Partyka (CD&V) précise que les règles prévues dans la législation sur les pratiques du commerce sont nuancées par le recours possible à des procédures telles que l'avertissement ou la transaction. En outre, ce dispositif de sanctions permet au secteur de l'assurance de sanctionner les assureurs qui ne respecteraient pas les règles édictées, ce qui positif pour le secteur lui-même.

L'amendement n° 38 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarinval (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement n° 16 (DOC 52 1977/006). Il vise à limiter l'application du dispositif de solidarité aux contrats d'assurance qui garantissent le remboursement du capital d'un crédit hypothécaire relatif à une habitation propre et unique. Le Roi pourra étendre son champ d'application à d'autres contrats d'assurance qui garantissent le remboursement du capital d'un crédit.

L'amendement n° 28 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarinval (MR) et consorts* est un sous-amendement à l'amendement n° 17 (DOC 52 1977/006). Il vise à préciser que seuls les ministres en charge des Assurances et de la Santé publique, et non plus celui en charge de la Protection du consommateur, participeront à l'élaboration des arrêtés royaux d'exécution de la loi et ce, pour ne pas alourdir la procédure.

Art. 7

L'amendement n° 24 (DOC 52 1977/006) de *M. Clarinval (MR) et Mme Jadin (MR)* vise à supprimer l'article 7.

L'amendement n° 37 (DOC 52 1977/007) de *M. Clarinval (MR) et consorts* vise à reformuler l'article 7. Les articles de la loi, à l'exception de l'article 2, entreront en vigueur à une date déterminée par le Roi endéans les douze mois et qui est fonction de l'élaboration du code de bonne conduite. L'article 2, qui concerne la mise en place du code de bonne conduite, entre en vigueur le jour de la publication de la loi au *Moniteur belge*.

L'amendement n° 24 (DOC 52 1977/006) est retiré par *Mme Kattrin Jadin (MR)*.

IV. — STEMMINGEN

Artikel 1

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Amendement nr. 3 werd ingetrokken.

Amendement nr. 27 wordt aangenomen met 11 stemmen en 2 onthoudingen.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

De amendementen nrs. 2, 4 en 18 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 2 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2/1 tot 2/5 (*nieuw*)

De amendementen nrs. 31, 32, 30, 29 en 19 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 3

De amendementen nrs. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 20 werden ingetrokken.

Amendement nr. 33 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

Art. 3/1 (*nieuw*)

Amendement nr. 12 werd ingetrokken.

Amendement nr. 34 wordt aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

Art. 4

De amendementen nrs. 13, 14, 15 en 21 werden ingetrokken.

Artikel 4 wordt eenparig aangenomen.

IV. — VOTES

Article 1er

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 2

L'amendement n° 3 a été retiré.

L'amendement n° 27 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

L'amendement n° 1 est rejeté par 9 voix contre 4.

Les amendements n°s 2, 4 et 18 sont successivement adoptés à l'unanimité.

L'article ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 2/1 à 2/5 (*nouveaux*)

Les amendements n°s 31, 32, 30, 29 et 19 sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 3

Les amendements n°s 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 et 20 ont été retirés.

L'amendement n° 33 est adopté à l'unanimité.

L'article ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 3/1 (*nouveau*)

L'amendement n° 12 a été retiré.

L'amendement n° 34 est adopté par 12 voix et 1 abstention.

Art. 4

Les amendements n°s 13, 14, 15 et 21 ont été retirés.

L'article est adopté à l'unanimité.

Art. 5

De amendementen nrs. 35 en 22 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

Art. 6

Artikel 6 wordt eenparig aangenomen.

Art. 6/1 tot 6/2 (*nieuw*)

Amendement nr. 25 werd ingetrokken.

De amendementen nrs. 39 en 26 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Amendement nr. 36 wordt aangenomen met 11 stemmen en 1 onthouding.

Amendement nr. 23 wordt eenparig aangenomen.

Art. 6/3 (*nieuw*)

De amendementen nrs. 38 en 16 worden achtereenvolgens aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

Art. 6/4 (*nieuw*)

De amendementen nrs. 28 en 17 worden achtereenvolgens aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

Art. 7

Amendement nr. 24 werd ingetrokken.

Amendement nr. 37 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Toepassing van artikel 82, 1, derde lid, van het Reglement.

Art. 5

Les amendements n°s 35 et 22 sont successivement adoptés à l'unanimité.

L'article ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

Art. 6

L'article est adopté à l'unanimité.

Art. 6/1 à 6/2 (*nouveaux*)

L'amendement n° 25 a été retiré.

Les amendements n°s 39 et 26 sont successivement adoptés à l'unanimité.

L'amendement n° 36 est adopté par 11 voix et 1 abstention.

L'amendement n° 23 est adopté à l'unanimité.

Art. 6/3 (*nouveau*)

Les amendements n°s 38 et 16 sont successivement adoptés par 12 voix et 1 abstention.

Art. 6/4 (*nouveau*)

Les amendements n°s 28 et 17 sont successivement adoptés par 12 voix et 1 abstention.

Art. 7

L'amendement n° 24 a été retiré.

L'amendement n° 37 est adopté à l'unanimité.

L'article ainsi amendé est adopté à l'unanimité.

*
* *

Application de l'article 82, 1, alinéa 3, du Règlement

De commissie buigt zich vervolgens over een aantal wetgevingstechnische opmerkingen van de Juridische Dienst van de Kamer. De commissie stemt ermee in om alle voorgestelde verbeteringen in de tekst op te nemen.

*
* *

Het gehele aldus geamendeerde en verbeterde wetsvoorstel wordt eenparig aangenomen.

De rapporteur,

Karine LALIEUX

De voorzitter,

Bart LAEREMANS

La commission examine ensuite un certain nombre d'observations légistiques formulées par le Service juridique de la Chambre et marque son accord pour intégrer toutes les corrections proposées.

*
* *

L'ensemble de la proposition de loi, tel qu'amendé et corrigé, est adopté à l'unanimité.

Le rapporteur,

Karine LALIEUX

Le président,

Bart LAEREMANS